

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 16/2014 - 43 pàgines

Sessió ordinària del dia 30 d'octubre del 2014

El dia 30 d'octubre del 2014, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 82/2014, que és el següent:

- 1- Examen i votació del Projecte de Llei qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública.
- 2- Examen i votació del Projecte de Llei de plaques de matrícula personalitzada de vehicles.
- 3- Examen i votació del Projecte de Llei del Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.
- 4- Examen i votació del Projecte de Llei de patents.
- 5- Examen i votació del Projecte de Llei de taxes de l'Oficina de Patents.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot

M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència de les M. I. Sres. Olga Gelabert Fàbrega, Celine Mandicó García i Meritxell Mateu Pi.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; Xavier Espot Zamora, Ministre de Justícia i Interior; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient, Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.01h)

(Se sent força soroll de la gent que se situa al lloc destinat al públic)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i votació del Projecte de llei qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 81/2014 del 23 d'octubre. Intervé per exposar l'informe de la Comissió el Sr. Pere Altimir Pintat, nomenat ponent per part de la Comissió.

(Continuen els sorolls del públic)

El Sr. Pere Altimir:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 30 de setembre del 2014, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de llei qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 6, 14 i 21 d'octubre del 2014 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades. El Projecte de llei va rebre un total de 52 esmenes, de les quals 26 foren presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 26 foren presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata. De les esmenes presentades, 7 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 16 esmenes s'han aprovat per majoria, 20 esmenes no s'han aprovat i 4 esmenes han estat retirades. Una esmena ha estat retirada per posteriorment establir una transacció que ha estat aprovada per unanimitat, i 4 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per majoria.

D'altra banda, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha acordat per unanimitat fer les correccions que s'escaiguin perquè el redactat final de la llei s'adeqüi pel que fa als aspectes gràfics i de presentació a l'acord sobre criteris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de llei del 18 d'abril del 2002.

També s'ha acordat fer una correcció ortogràfica de tot el text.

Del resultat de la votació de les esmenes i de l'acord final que acabo d'esmentar, se'n desprèn l'informe de la Comissió que ha estat aprovat per majoria amb l'abstenció del Grup Parlamentari Mixt, el text del qual avui es sotmet a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé acabada la intervenció del ponent i vist que s'han presentat quatre reserves d'esmena per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, proposo procedir al debat i votació dels articles que han estat objecte de les reserves d'esmena i continuar després amb les altres parts del text.

A demanda del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, en primer lloc serien defensades de manera conjunta les tres primeres reserves d'esmena i seguidament seria defensada, per separat, la quarta reserva d'esmena.

Recordo quines són les tres primeres reserves d'esmena presentades:

La primera és la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 5 de l'informe del ponent, proposant modificar el punt 3 de l'article 4.

La segona és la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 6 de l'informe del ponent, proposant afegir un nou apartat quart a l'article 4.

La tercera és la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 24 de l'informe del ponent, proposant modificar l'apartat 1 de l'article 16.

Intervé per defensar les tres reserves d'esmena, la Sra. Rosa Gili Casals. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Avui debatem en aquesta sala el Projecte de llei qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública.

El nostre grup parlamentari ha emès quatre reserves d'esmena que corresponen a quatre esmenes del nostre grup rebutjades en comissió i que considerem essencials per deixar constància de la nostra visió antagònica del que podria haver sigut una reforma parcial de la llei de la funció pública.

Començaré aquest torn de paraula explicant l'esperit de les tres primeres reserves d'esmena presentades pel nostre grup parlamentari.

Aquestes tres esmenes pretenien aportar unes condicions mínimes d'acceptació del que podia ser la llei del Govern Demòcrata.

La primera de les reserves d'esmena pretén eliminar del Projecte de llei de Govern la segona frase del punt 3 de l'article 4 que diu: "El Govern no assumeix cap responsabilitat respecte a la gestió i custòdia de les aportacions ni del fons acumulats, ni tampoc en relació al pagament de les prestacions".

Efectivament, no podem entendre de cap manera, i estem convençuts que així ho perceben molts dels participants d'aquesta llei, que el Govern pugui obligar per llei a tots els seus funcionaris a contribuir a un pla de pensions que té totes les característiques d'un contracte privat, el qual no podran triar a títol individual i que en contrapartida a tot això, Govern no ofereixi cap tipus de garantia als seus treballadors.

No tinc dubtes que el portaveu del Grup Parlamentari Demòcrata, basant-se en les seves aportacions al projecte inicial procedent de Govern, dirà que la contribució del personal públic és voluntària.

Sí, la contribució és tant summament voluntària que qui no ho faci veurà desaparèixer la part corresponent de Govern que li correspon i tampoc es podrà beneficiar de la deducció fiscal de l'IRPF sobre aquestes quanties.

Entenc que voluntari hauria sigut donar a qui no volgués ser participant d'aquest pla el corresponent 3% per poder-lo atribuir a un altre pla de pensions o senzillament per poder-lo posar sota el coixí o a qualsevol altra destinació igual de legítima.

És important doncs recalcar que el propi Govern demostra tenir tanta confiança en el seu propi pla de pensions (que ens ven amb un rendibilitat potencial del 3,5%) que s'escapa de tota responsabilitat en quant a la seva viabilitat i es cuida ben prou de garantir-ne les prestacions.

Quina conclusió n'hem de treure, Srs. de Govern?

La conclusió en tot cas per nosaltres és que el Govern es renta clarament les mans del que pugui passar en un futur amb aquest pla de pensions.

Reitero el que ja vam dir en el debat de l'esmena a la totalitat del passat 18 de setembre, i que quedi clar que no ho desitgem de cap manera però ens preocupa i molt, què podria passar si l'entitat gestora o depositària del pla de pensions que vostès volen instaurar fes fallida.

Ni seria ni la primera ni l'última, i què passaria llavors?

Doncs que milers de funcionaris veurien esfumar-se les seves expectatives i amb elles les seves pensions de jubilació.

Però això, ja tenim clar que al Govern de DA li és totalment indiferent!

Continuo amb la segona de les reserves d'esmena. Aquesta busca afegir un apartat A, a l'article 4, que permetria garantir per part de Govern un mínim de prestació de jubilació del 60% del darrer salari per les persones físiques beneficiàries del pla de pensions. Això és el que demana el Grup Socialdemòcrata.

Aquesta esmena és coherent amb la precedent ja que continuem pensant que el Govern té l'obligació de continuar garantint una prestació mínima als seus treballadors. Això implica ja una reducció d'un 10% de les quanties actuals que els sindicats estaven disposats a acceptar mostrant sens dubte una bona predisposició a la negociació i en cap cas, un immobilisme que alguns els hi han volgut atribuir.

Aquí també convé posar de manifest una diferència abismal entre el nostre plantejament i el de Demòcrates per Andorra.

Mentre que Govern, a través de la Disposició Addicional Primera per als funcionaris en actiu a l'entrada en vigor d'aquesta llei, garanteix un complement resultant del 60% d'un càlcul de bogeria menys la pensió provinent del pla de pensions i de la CASS, la nostra esmena és clara i sense embuts, nosaltres no ens amaguem sota criptogrames opacs o misteriosos, marca de la casa de DA, i demanem garantir als treballadors públics el 60% del seu darrer salari.

Però d'això, penso que ja en parlarem posteriorment.

I per acabar la nostra tercera reserva d'esmena defineix la Caixa Andorrana de Seguretat Social com l'organisme responsable de l'administració del fons de pensions de la funció pública.

Estem convençuts que la CASS acostumada a gestionar el fons de pensions de la CASS pot fer-ho també en aquest cas, reduint així tots els intermediaris privats que busquen, de manera legítima, beneficis a totes les seves actuacions i que per tant, constituïran més despeses pel pla de pensions de la funció pública.

Per tant, demanem el màxim de gestió pública per a uns fons públics que no deixen de ser públics.

Per tot l'exposat, demano avui en aquesta sala el suport a aquestes tres reserves d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

(se senten aplaudiments del públic)

El Sr. síndic general:

Voldria recordar al públic assistent que no pot fer manifestacions d'aprovació ni de desaprovació d'acord amb l'article 55.

(Continuen els aplaudiments del públic)

(Les paraules del Sr. síndic no són audibles degut al soroll provinent del públic)

Voldria recordar al públic assistent que d'acord amb l'article 55 del Reglament del Consell no es poden fer manifestacions ni d'aprovació ni de desaprovació.

Tothom té dret d'assistir a les sessions del Consell però ha de complir el Reglament, que diu que s'ha de guardar silenci. Si això no fos així s'haurien de prendre d'altres mesures.

Passem ara al torn del Grup Mixt. Sr. Bartumeu teniu la paraula.

(El públic continua fent soroll)

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

En relació amb aquestes tres reserves d'esmena explicaré quina és la posició del nostre grup que serà la mateixa que vam tenir en el debat en comissió. Nosaltres no vam fer esmenes, els ho explicaré després quan farem el debat de globalitat del text, no vam fer esmenes perquè entenem que aquest text és inesmenable. Nosaltres hi tenim una confrontació de principi, considerem que no es podia arreglar amb esmenes i per tant no hi vam fer esmenes. Ara, ens hem de manifestar sobre aquestes tres reserves, insisteixo ho farem de la mateixa manera que ho vam fer en comissió.

Pel que fa a la primera reserva. En la primera reserva ens vam abstenir i ens abstindrem perquè entenem que introduïa una complexitat en fer referència a les eventuais decisions judicials en matèria d'atenció a les pensions. Ens sembla que des del punt de vista estrictament jurídic no calia, ni cal ni correspon fer aquesta referència, i per això ens vam abstenir. Que no vol dir que estiguéssim disconformes amb una altra part de l'esmena.

Aquesta legislatura s'ha caracteritzat per legislar de pressa i malament, i no volem participar en noves, -després m'hi referiré a l'esmena 3-, en noves inflexions legislatives de difícil defensa i amb poca argumentació jurídica.

Segona esmena. Nosaltres vam votar que sí en comissió, votarem que sí aquí. Entenem que efectivament el que ha de fer el Govern és com a mínim garantir aquest 60%. Nosaltres entenem que es podia fins i tot negociar, ja ho vaig dir en el debat

de totalitat, no ha pogut ser així. Doncs votem a favor del manteniment d'aquest 60%.

I la tercera esmena, no tenim altre remei que votar-hi que no i m'explico també. Nosaltres podem compartir i compartim que sigui la CASS la que hagi de regular aquestes qüestions però el que hem de ser conscients i així ho vaig dir en comissió, és que perquè la CASS pugui ser gestora hem de modificar la llei de la CASS. I no és a través d'aquesta llei de les pensions de la funció pública que es podia modificar, penso jo, la llei de la CASS, i per això, per coherència, per no contribuir a fer un text que ens sembla que no s'aguantaria, vam votar que no a aquesta esmena. Aquesta és la nostra posició en aquestes tres reserves.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Demòcrata. Té la paraula el conseller, Sr. Pere Altimir.

(Se senten xiulets del públic)

El Sr. Pere Altimir:

Gràcies Sr. síndic.

L'article 4 del Projecte de Llei que avui examinem específica que l'Administració promotora del pla de pensions de la funció pública és el Govern, i li atribueix la responsabilitat de contribuir tant per la part que li correspon com per la part de retenció efectuada sobre els partícips. L'aparat 3 concreta que no assumeix cap responsabilitat respecte a la gestió i custòdia de les aportacions ni dels fons acumulats, ni tampoc en relació al pagament de les prestacions.

El Grup Socialdemòcrata a través d'aquesta esmena, -de l'esmena 5-, objecte de reserva, planteja un canvi substancial al text, introduint la condició de què el Govern esdevingui garant del fons. Dit d'una altra manera, el que proposa el Grup Socialdemòcrata és que el Govern avaluï les obligacions i les responsabilitats que el projecte de Llei atribueix al fons de pensions, que són bàsicament, custodiar el fons i pagar les prestacions. De fet sobre la pràctica suposa que les inversions que pugui fer l'entitat gestora del fons supervisada per la comissió de seguiment i on el Govern no hi intervé directament en cap supòsit, tinguin l'aval de l'estat que hauria d'assumir els possibles resultats negatius en el cas que les inversions no fossin les adequades, i no podem votar a favor d'una esmena que obligaria a l'estat de nou, a efectuar unes provisions inassolibles

per poder complir amb rigor amb el compromís de garantir el patrimoni del fons.

El Grup Socialdemòcrata ha presentat una esmena que és un autèntic contrasentit. El que proposen no és coherent ni amb la filosofia ni amb l'aplicació d'aquest pla de pensions.

El Grup Demòcrata no pot votar a favor d'una esmena que trenca amb l'autonomia del fons, que era un dels objectius del pla de pensions. De fet, el que vostès ens proposen en aquesta esmena és continuar amb el sistema actual, en el qual l'Estat tutela i garanteix tot el sistema de pensions de la jubilació dels treballadors de l'Administració pública deixant de nou el sistema com una mera caricatura d'un pla de pensions.

D'altra banda, amb l'esmena 6, que també és objecte de reserva, introdueixen un nou apartat, el mateix article 4, amb el que proposen que l'Administració promotora, és a dir el Govern garanteixi un 60% del darrer salari en el supòsit que la prestació de la CASS sumada a la del pla de pensions no arribés a aquest percentatge.

Voldria fer una primera consideració formal i és que com vostè sap aquest Projecte de Llei té dos grans parts diferenciades. La primera planteja pròpiament la creació i regulació del Pla de Pensions com a solució de futur per les pensions dels treballadors de la funció pública, mentre que la segona, a través de distintes disposicions, proposa l'adequació dels treballadors que avui estan en actiu al nou Pla de pensions.

Podríem entendre que aquesta esmena s'hagués presentat sobre la segona part, més concretament a la disposició addicional primera, on es regulen les condicions en què els funcionaris o els treballadors de l'Administració que actualment estan en actiu se'ls hi reconeix el dret de percebre una pensió en la que una part la complementa, la paga, el Govern.

Però vostès l'han presentat a l'article 4, a la primera part del projecte, sense tenir en compte que la proposta que fan és totalment contrària al que s'entén per un pla de pensions. Si realment s'hagués aprovat aquesta esmena, la resta del Projecte de Llei deixaria de tenir sentit.

A tall d'exemple:

L'article 3 del Projecte de Llei, en el punt 1, defineix que aquest pla de pensions s'ajusta a la modalitat d'aportació definida, l'objectiu definit d'aquesta modalitat és la quantia de les contribucions de l'administració promotora i dels participants.

Aquesta garantia del 60 % del darrer salari per part de l'administració promotora que vostès proposen, trenca totalment amb el sistema d'aportació

definida. Amb aquesta esmena el que pretenen és que es retorni a un sistema de prestació definida.

A l'article 8 punt 1 es determina que el sistema financer actuarial que adopta el pla de pensions de la funció pública, és el de capitalització financera individual. Aquest tipus de capitalització individual només admet el sistema d'aportació definida, on s'estableix una relació directa entre aportacions, els rendiments d'aquestes aportacions i les prestacions a percebre pels beneficiaris.

Com es pot compaginar un sistema en el qual el participant té el dret de fer aportacions de forma voluntària amb el fet que d'entrada se li garanteixi el 60% del seu salari?

Quin tipus d'incentiu a fer aportacions pot tenir un participant que, sense contribuir o contribuint molt poc, si li garanteix un 60 % del darrer salari ?

El sistema de coparticipació sobre el qual es fonamenten les aportacions al pla queda totalment desvirtuat i, en conseqüència, ens trobem de nou amb una proposta que, d'aplicar-se, deixaria el projecte de llei amb una operativa impossible.

Segona consideració: Entenem que aquesta esmena, que des d'un punt de vista formal no té raó de ser, vostès l'hagin presentat per poder obrir un debat que els hi permeti dir que la seva posició és més generosa que la del Govern i la del grup parlamentari que li dona suport.

Una generositat que es sustenta, - això sí-, com ja hem explicat abans, amb unes obligacions que per part de l'Estat que es reduirien en un 10% però que obligarien de nou a fer unes dotacions milionàries en el pressupost. La qual cosa implicaria comprometre greument la sostenibilitat del sistema.

Vostès pretenen amb aquesta esmena donar més garanties a un complement de jubilació que a les pensions públiques. De fet, el que ens proposen és que l'Estat garanteixi a un col·lectiu el que no pot garantir a la majoria de ciutadans que cotitzen obligatòriament a la seguretat social.

El Grup Demòcrata votarà en contra de l'esmena 5, perquè no és possible, tal com estableix el projecte de llei que avui sotmetrem a examen i votació, que l'Estat contribueixi als fons obligatòriament amb un 3%, no tingui la capacitat de decidir quina serà l'entitat gestora, no participi directament en fons de gestió i, en canvi, segons la seva esmena, hagi d'assumir ser-ne l'avalador o el garant de tot el sistema.

I votarem en contra de l'esmena 6 perquè no és acceptable que un col·lectiu sigui quin sigui el col·lectiu, no estigui subjecte com la resta de ciutadans a l'evolució que tindran en un futur els

fons de reserves de la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Tots hem d'estar subjectes a les mateixes condicions quan parlem de pensions públiques.

Pel que fa a la reserva de l'esmena 24 de l'informe del ponent, l'article 16 punt 1 designa a l'entitat gestora com a responsable del fons de pensions de la funció pública, sota la supervisió de la comissió de seguiment. Entre d'altres consideracions també determina el procés a partir del qual es selecciona l'entitat gestora.

L'esmena 16 presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, pretén que l'entitat gestora només pugui ser la Caixa Andorrana de Seguretat Social, que amb la comissió de seguiment tindria de signar un conveni per cobrir exclusivament les despeses ocasionades per aquestes noves funcions.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata amb aquesta esmena vol imposar per llei a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, que es faci responsable de la gestió del fons de pensions de la funció pública.

Imposen, a canvi exclusivament de cobrir despeses, una nova responsabilitat a un organisme que gestiona els recursos de tots els cotitzants com a fons públics i on l'Estat hi té una implicació molt directa.

Una nova càrrega, sense compensació, a un organisme que com tots saben té les seves pròpies dificultats.

Nosaltres, el Grup Demòcrata, hem presentat una esmena en la que donem la possibilitat, -opció, que no l'obligació-, de què la Caixa Andorrana de la Seguretat Social, si així ho considera oportú, pugui ser candidata a gestionar el fons de gestions de la funció pública com entitat gestora, perquè entenem que directa o indirectament aquesta possibilitat podria beneficiar les dues parts.

I dic bé, podria, en condicional, perquè la decisió de presentar-se a concurs públic per gestionar un pla de pensions distint al del fons públic, només quedaria justificat pels possibles beneficis que pugui obtenir la Caixa Andorrana de Seguretat Social per la via de les sinergies. És a dir, es tractaria d'aprofitar d'una banda l'estructura i l'experiència important en la gestió del fons de gestió que ja té la Caixa Andorrana de la Seguretat Social i per l'altra que al sumar un major volum de recursos permeti negociar condicions més avantatjoses pel conjunt del fons.

La seva proposta és limitativa i empobreix les possibilitats de què la comissió de seguiment es pugui beneficiar a través de la lliure concurrència de les millors opcions que pugui oferir el mercat.

No entenem aquesta posició tancada que no permet explorar altres opcions i que d'entrada tanca la possibilitat de què a través de la iniciativa privada és

puguin obtenir contractualment condicions més avantatjoses pel fons de pensió de la funció pública.

Per tot l'exposat el Grup Demòcrata votarà en contra, també, d'aquesta esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. Jordi Cinca.

(Se sent el públic xiular)

Si us plau...

(Se senten repetits estossecs)

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Hem permetran Sres. i Srs. consellers que iniciï aquesta intervenció fent una reflexió general que alhora em facilitarà ja de forma concreta centrar la posició del Govern en relació a les dues primeres reserves d'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i al final de la intervenció em referiré a la tercera que estem debatent en aquest moment.

Crec que és fonamental que torni a fer èmfasi en la necessitat d'entendre, i això no vol dir compartir, no cal compartir el projecte de llei, però cal entendre el plantejament que es fa en el mateix.

Tal com ja vaig exposar en el transcurs del debat de les esmenes a la totalitat, celebrat ara fa unes setmanes, el projecte distingeix dues situacions i aporta solucions molt diferenciades a cadascuna d'elles. Ho ha explicat ja abastament ara, el Sr. Altimir. D'una banda, a la part de les disposicions transitòries i addicionals es regula el passat, ja sigui els compromisos ja causats, és a dir, ja consolidats, amb les persones que ja estan jubilades o prejubilades o ja sigui els drets que han anat meritant i que van constituint l'expectativa de dret, és a dir les prestacions de les persones encara en actiu.

D'una altra banda, l'articulat de la llei regula el futur, es crea un nou model de complement de la jubilació que funcionarà d'ara en endavant, tant pels treballadors en actiu com pels que es puguin incorporar en el futur, i ho fa constituint per primer cop un pla de pensions de la funció pública amb aportacions dels treballadors i de l'Administració.

Si volen el mateix expressat d'una altra manera: El Govern amb les disposicions transitòries addicionals ha volgut en el projecte fer un reconeixement inequívoc al passat. No només, -com no pot ser d'una altra manera-, garantint els drets consolidats

dels ja jubilats o dels prejubilats, sinó agafant el compromís explícit vers tots aquells els que han anat generant expectatives de drets fins a la data, quantificant amb diners aquests drets, i fixant l'obligació de dotar durant els propers anys el fons perquè es pugui fer front a través d'aquests diners a les prestacions que aniran meritant les persones avui en actiu a mesura que es vagin jubilant. És a dir, a aquesta part és on hi ha la garantia del Govern, en aquesta part és on hi ha la garantia del Govern.

Amb l'articulat el que es fa es coresponsabilitzar de dotar el Pla de Pensions complementari a la CASS a uns paràmetres assumibles econòmicament, equitatius i introduint al sector públic andorrà un model modern equiparable a les societats més avançades.

La convivència en el projecte d'aquestes dues realitats és el que em portava a dir fa unes setmanes en aquesta Cambra, que globalment estem davant d'un model mixt en el que el passat es continuarà regint amb un sistema de prestació definida i el futur es passarà a regir amb un sistema d'aportació definida. En aquesta combinació, en el fet de passar d'un model desproporcionat i insostenible econòmicament, a un model més assumible, més equitatiu i a mig termini avantatjós per als treballadors públics, és on rau la qüestió que avui estem debatent.

I quan dic avantatjós no ho dic en relació al sector privat, aquesta famosa confrontació que es vol sempre incentivar, ho dic perquè els canvis que avui proposem faran possible i durador en el temps el sistema. És la diferència entre oferir avui una cosa fantàstica que se sap que en el temps no es podrà assumir, o oferir alguna cosa menys fantàstica, tot i que bona, i que es podrà mantenir en el temps.

És molt important que això s'entengui. Només un cop això queda clar i vist que les dues reserves fan referència a l'articulat, ja es pot veure que aquestes no tenen cap sentit.

Com molt bé deia el Sr. Altimir, especialment la segona esmena, l'esmena que fa referència al 60%, podria tenir cabuda amb les disposicions addicionals i transitòries però, en cap cas, pot tenir cabuda en l'articulat on es regula un pla de pensions, un pla de pensions d'aportació definida que garanteix un percentatge del darrer salari, el convertiria automàticament en un pla de prestació definida, és a dir, tornariem al model actual i a l'element principal que l'ha fet inviable.

De fet, senyors consellers del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, vostès això ja ho saben, i així ho demostra una de les seves esmenes concretament la numerada com a esmena número 3 en l'informe del

ponent on vostès diuen, -i cito textualment-, recollint una part de l'articulat del propi projecte: "El pla de pensions queda instrumentat mitjançant un sistema financer de capitalització individual que permet establir una equivalència entre les aportacions efectuades i les prestacions futures dels beneficiaris", és a dir, la prestació es correspon a les aportacions fetes i la rendibilitat que el capital acumulat pugui anar generant.

En la pròpia definició, en la pròpia proposta de redactat que vostès fan d'aquest article ja queda implícit que no és possible fer el que vostès demanen en la seva segona reserva d'esmena.

Insisteixo, ja hi ha un paper de garant del Govern, i hi ha un paper de garant del Govern per tota la prestació que es desprèn de tot allò que s'ha meritat fins ara que, insisteixo, s'ha quantificat econòmicament i el Govern ha adquirit el compromís de dotar-ho en els propers anys. I també perquè quedi clar, no dotar-ho en el pla de pensions del qual estem discutint ara sinó en un pla a banda, paral·lel, del qual únicament en serà garant el Govern i el qual permetrà fer front a la part del complement de prestació que sorgeix dels compromisos adquirits amb tots els treballadors de l'Administració pública fins a la data. El que està fent el nou pla de pensions, el que està definit en l'articulat, el que vostès ara esmenen a través d'aquesta reserva és definir el pla del futur, el que efectivament no està garantit pel promotor. El promotor té la responsabilitat de fer possible la constitució del pla, d'afavorir la seva organització i el seu desenvolupament; també, segons preveu el propi Projecte de Llei, de fer-hi les aportacions previstes.

Fet i garantit això no se li pot demanar a l'administració promotora que es faci responsable dels resultats de la gestió del fons entre altres coses perquè no li pertoca gestionar-lo. Però encara més, i per il·lustrar el que ja ha explicat el Sr. Altimir, es podria arribar a donar una situació paradoxal que abocaria a situacions no desitjades. Es podria dissociar el que és el risc, de la rendibilitat, un aspecte absolutament impossible. És a dir, com que l'interès dels partícips no és altre que el fons doni la màxima rendibilitat -lògicament-, i vist que aquest rendiment que donaria el fons no tindria cap conseqüència en el mateix fons perquè garantiria al Govern qualsevol rendiment negatiu, el que ens trobaríem és en una situació en la que es demanaria als gestors del fons que assumissin el màxim risc per eventualment aconseguir la màxima rendibilitat i en el supòsit que això no fos possible, ja se'n faria càrrec el Govern.

És una situació inversemblant i que és absolutament contrària a l'esperit del que és un pla de pensions.

No té cap sentit que això sigui així. El fons, el nou pla de pensions, el fons d'aquest nou pla de pensions és dels seus partícips, és dels propis funcionaris i correspon a ells vetllar per la seva bona gestió, i per fer-ho el propi Projecte de Llei genera una sèrie de mecanismes perquè evidentment això es faci de la manera més assenyada possible.

I si ens referim a la gestió podem introduir la tercera de les reserves d'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Vostès proposen que sí o sí l'entitat gestora sigui la CASS. Si bé pot ser una opció no acabo d'entendre perquè ha de ser l'única, ni tampoc tinc massa clar si amb aquesta opció es compleix allò que possiblement vostès volen evitar. Si el que volen evitar és que els actius, els diners del fons, els gestioni una entitat privada no és així com ho aconseguiran.

Imaginem per un moment que la CASS fos l'entitat gestora, el que faria, igual que fa avui amb els fons de vellesa, és contractar a unes entitats gestores que serien les encarregades de fer les inversions a partir dels paràmetres que li encomana la pròpia CASS.

Si per contra senzillament el que volen és que sigui la mateixa CASS qui faci de gestor del fons, segueixi el dia a dia de les inversions, ordeni les compres i les vendes dels seus actius, les inversions i les desinversions també s'estan equivocant. No és funció de la CASS ni està preparada per fer-ho. I finalment, si el que volen és traslladar la responsabilitat del resultat del fons a la CASS, ni es pot fer ni seria just fer-ho perquè estaríem traslladant aquesta responsabilitat al conjunt dels beneficiaris de la CASS que és el conjunt dels ciutadans i treballadors d'aquest país, i ho faríem en favor d'un fons en particular.

És innegable que la CASS té una experiència que no tindran els membres de la Comissió de seguiment del pla de pensions, una estructura per fer el seguiment de les entitats gestores, uns equips d'assessors, uns coneixements que li permeten valorar els resultats de les inversions, una capacitat negociadora important que li permet abaratir costos en la gestió i és possible, i per això celebrem la modificació que s'ha fet en el Projecte de Llei, que a través de la col·laboració entre la comissió gestora del pla de pensions i la pròpia CASS, s'acabin establint mecanismes perquè la CASS participi, col·labori i ajudi en aquesta gestió, però no té sentit que se li encomani exclusivament la gestió dels fons perquè, com deia abans, no s'aconseguiria el resultat que intueixo pretenen els que han presentat aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions. Sra. Rosa Gili teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, per contestar una miqueta... una mica a tot el que ens han dit tant el conseller de Demòcrates per Andorra com el Sr. ministre, vostès s'han dedicat una gran part del seu discurs desmuntant la conveniència de les nostres esmenes.

D'entrada crec que seria important recordar una mica el que ja vam dir el passat 18 de setembre en l'esmena a la totalitat que va presentar el nostre grup, és a dir, ens trobem davant una Llei que el Govern, i crec que és molt important que ho recordem, la va entrar un dia 27 de juny, és a dir, a les portes de l'estiu de les vacances amb caràcter d'urgència, sense la documentació adient i aquí recordo, crec que és convenient també recordar aquell informe de la comissió consultiva que havia estat elaborat a partir d'un esborrany de la Llei, i no de la Llei com es presenta al final, i això és important i és molt important justament per nosaltres els parlamentaris també, ja no per tots els interessats en aquest tema sinó també per poder treballar de manera convenient en aquest edifici.

És a dir, es presenta amb urgència, es presenta a l'estiu, es presenta sense la documentació adient, també corrent per fer l'esmena a la totalitat i per presentar les esmenes. Per tant, què va fer el nostre grup parlamentari? Teníem l'opció, com va fer el Grup Mixt, de no fer cap mena d'esmena... és veritat, ho podíem haver fet i ens ho vam plantejar, però al final vam pensar que per l'interès general potser valia la pena intentar arrodonir algun angle, diria jo, no? Intentar endolcir una miqueta aquest Projecte de Llei. Però aquest Projecte de Llei no ens agradava, -ni ens agradava llavors ni ens agrada ara-, i per tant, les nostres esmenes que no són adients?... Bé... Sí, d'entrada en podem parlar però segona, potser sí que no són adients. Potser si se'ns hagués deixat el temps mínimament acceptable per treballar doncs, probablement ho podíem haver fet millor sempre considerant que no ho haguéssim fet bé.

Tant el ponent com el Sr. ministre ens diuen que les nostres esmenes van en contra de la filosofia del pla de pensions privat. Probablement, és que aquesta filosofia no la considerem adient perquè no l'hem treballat, perquè entenem que no ha sigut consensuada ni ben acollida per tots aquells que se n'hauran, entre cometes si puc dir, de beneficiar. Per

tant és veritat, segurament no compartim la filosofia i sí Sr. ministre em pot parlar de l'esmena 3 i de totes les esmenes que vulgui si, probablement doncs hi ha coses que no van en la línia perquè la filosofia no ens agrada. I el mateix dic per la segona reserva d'esmena, la que garanteix el 60%, la que demanem que sigui el 60% del darrer salari. Ho podríem fer a la Disposició addicional primera, és veritat ho podríem haver fet, però de fet ho voldríem per tothom no només pels funcionaris que estan en actiu ara sinó per tots els que hi ha a venir i bé crec que ja tindrem ocasió de tornar-ne a parlar després d'aquest fet.

La darrera, la tercera reserva d'esmena. Sí, nosaltres vam proposar que fos la Caixa Andorrana de Seguretat Social. També ho fem dins d'aquesta dinàmica de precipitació que no ens permet estudiar una altra entitat, la creació d'una altra entitat que potser podria haver fet això, de fet vostès mateixos han entrat una llei pel fons de reserva de la CASS que introdueix un sistema que podria haver sigut el mateix que aquí. Un sistema, un funcionament més públic, potser més transparent m'atreviria a dir.

Després també, si sento la necessitat d'explicar també una cosa que crec que aquí van confosos penso tant el ponent del grup parlamentari com el ministre. Nosaltres vam tenir present el fet de què no volíem que la Caixa Andorrana de Seguretat Social hagués d'assumir les despeses del fons de pensió, del pla de pensió dels funcionaris, ho teníem clar. Això no ho volíem. Potser se'ns van passar altres coses però aquesta, aquesta no se'ns va passar. I per tant vam parlar, els remeto a la meua, a la nostra esmena 24, a la segona part, en la qual dèiem "la comissió de seguiment signarà un conveni amb la Caixa Andorrana de Seguretat Social que serà l'entitat gestora que administrarà el fons de pensió de la funció pública i aquest conveni ha d'incloure entre altres l'aportació econòmica necessària per les despeses ocasionades per les noves pensions que ha d'assumir la Caixa Andorrana de Seguretat Social.". Per tant, em sap greu Sr. ministre, però l'argument que em deia abans crec que no s'aguanta.

Després, per acabar, només fer referència al fet que vostès també parlen de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, aquí no he agafat l'esmena, no us ho podré llegir exactament tal i com està però, així de memòria, sí que es diu que la CASS, la Caixa Andorrana de Seguretat Social, es podrà presentar amb iguals condicions per ser l'entitat gestora quan, ja ho han dit vostès mateixos, em sembla que ho ha dit el Sr. ministre, no són les seves funcions. Per tant si us plau no ens facin riure, aquesta proposta ens sembla com a mínim esperpèntica i bastant gosaria dir ridícula sense dir, i crec, val la pena recordar-ho perquè es va dir en comissió, i aquesta proposta

hauria implicat una modificació de la Llei de la CASS i no sé quantes modificacions més. Per tant no podem compartir aquesta visió i no ens agrada.

Crec que en comissió ho vam dir, ho vaig dir, no sé ara mateix no recordo si ho vaig dir el passat 18 de setembre però hauríem estat oberts a crear un altre organisme, sempre amb vocació de ser més públic que privat per tot el que he dit abans, però no es va ni tan sols obrir aquesta possibilitat en comissió.

I de moment em quedaré aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Grup Mixt desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Pel Grup Demòcrata...

Sr. Altimir desitja intervenir...

El Sr. Pere Altimir:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només breument.

Jo observo una certa coherència en les paraules del Sr. Bartumeu quan diu que no es poden presentar esmenes a un Projecte de llei amb el que no hi està d'acord. Vostè ha explicat el per què les havia presentat.

Jo només dir-li que sincerament ens hagués agradat conèixer un text alternatiu. Ja ens adonem que les esmenes que ha presentat no encaixen, almenys de les que estem parlant fins ara, no encaixen amb aquest projecte de llei però quan vostè parla de garantir el 60% de l'últim salari i quan proposa que el sistema estigui, que el Govern sigui garant de tot el sistema, ens quedem amb una part del que hauria de ser el desplegament de tot el que ha de ser el sistema de funció pública.

Està clar que a través d'un pla de pensions això que està dient vostè, al meu entendre, no encaixa però sí ens hagués agradat saber de quina forma ho haguessin resolt vostès perquè el problema és molt complex. Llavors llençar missatges tan simples o tan senzills com dir anem a cobrir el 60% del darrer salari sense posar al costat de quina forma s'hi arriba, de quina forma l'Estat és capaç de poder-hi fer front, ens sembla com a mínim una mica simplista, si em permet l'expressió.

Sobre el tema del temps. Miri aquest és un tema que em sembla que es va encetar ja l'any 2010 en una taula de treball, estem a l'any 2014, mentrestant han

passat tres anys de negociacions. Malauradament no hem aconseguit arribar a un acord o no s'ha aconseguit arribar a un acord però no és un tema recent. Sí que és cert que ha passat per un tema de procediment d'urgència però al final s'inicia al juny, com vostè diu, i estem a 31 d'octubre. Amb el que li vull dir és que segur que aquest tema vostès tenen una alternativa clara, precisa i concreta, i a mi em quedarà sempre la vacança de saber exactament com es concreta la seva proposta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern...

No hi ha intervenció...

Alguna altra intervenció...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Al ponent de DA només li diria que ja, com que tenim varies intervencions tindrè varies intervencions en relació amb això, ja en parlarem de quina manera ho veia el nostre partit però de totes maneres jo el que voldria remarcar avui és que quan vàrem acabar l'altra legislatura va haver-hi tota una sèrie d'acords, hi havia tota una sèrie d'idees. Demòcrates per Andorra no n'ha implantat ni una sola, ni aquesta ni una altra i l'única cosa que han fet és aquesta, tard i entenc malament, però ja en tornarem a parlar després.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, procediríem a la votació de les tres reserves d'esmena de forma separada, votant sí a l'esmena o no i deixant el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem doncs a la votació de la primera, que és la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 5 de l'informe del ponent, proposant modificar el punt 3 de l'article 4.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

4 vots a favor, 18 en contra, 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem a la votació de la segona reserva d'esmena. Reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 6 de l'informe del ponent proposant afegir un nou apartat 4 a l'article 4.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

7 vots a favor, 18 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem a la votació de la tercera reserva d'esmena. Reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 24 de l'informe del ponent, proposant modificar l'apartat 1 de l'article 16.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

El Sr. síndic general:

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

3 vots a favor, 22 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la Comissió.

Anem a procedir seguidament a la defensa de l'última reserva d'esmena presentada.

Quarta reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 45 de l'informe del ponent proposant suprimir la disposició final primera.

Intervé per defensar la reserva d'esmena la Sra. Rosa Gili Casals. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

La darrera i quarta reserva d'esmena del nostre grup parlamentari demana suprimir la disposició final primera del Projecte de Llei de Govern.

Aquesta disposició, que com indica el seu nom intervé en la part final de la Llei del Pla de Pensions de la Funció Pública i que, com aquell que no fa res, representa una clara modificació encoberta de l'estructura general de la Funció Pública andorrana, regulada per la Llei del 2000.

Efectivament, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, amb la reforma de DA desapareix la figura dels funcionaris en molts àmbits de la Funció Pública: en l'ensenyament, en departaments de l'Administració general tan importants com poden ser els de tràmits, d'affers exteriors, de cultura, de medi ambient, i me'n deixo molts segur.

A través d'aquesta Llei, Demòcrates per Andorra impulsa un canvi sense precedents de la Funció Pública i ho han fet de manera unilateral, sense el debat necessari per afrontar un canvi tant substancial i sobretot sense l'acord legítim de la ciutadania que hauria consistit en incorporar aquesta modificació en el seu programa electoral.

És important tenir present que aquesta disposició final no repercutirà únicament en els treballadors públics sinó que tindrà conseqüències per tota la ciutadania andorrana, vist l'abast que té la Funció Pública.

Efectivament, la professió de funcionari té les seves especificitats.

Un no treballa per l'Estat com ho faria per una multinacional. L'activitat d'un assalariat del sector privat busca a satisfer els interessos de l'empresa i dels seus accionistes.

En contrapartida, l'activitat del funcionari consisteix o ha de consistir en satisfer les necessitats col·lectives i està al servei de l'interès general.

És per aquesta raó que l'estatus del funcionari està regulat per llei. Se'ls hi imposa unes obligacions específiques però en contrapartida tenen certes garanties. I aquesta no és una especificitat andorrana!

La concepció de la funció pública, compartida per la gran majoria de les democràcies europees, ha sigut la

de considerar-la com una activitat d'interès general que s'exerceix en nom i per l'interès de tots els ciutadans i per tant, es demana als funcionaris integritat, honestedat, imparcialitat, neutralitat i servei de l'interès general.

Així doncs es considera essencial assegurar la independència dels funcionaris en relació al poder polític i als seus administrats.

Aquest Projecte de Llei constitueix un veritable desmantellament dels principis que han regit fins ara la filosofia de la funció pública. A partir d'ara, els agents de l'administració reemplaçaran els funcionaris i el contracte reemplaçarà la situació estatutària definida per la llei i el reglament.

I això no és *pecata minuta*, senyors de DA!

La generalització de la figura de l'agent de l'administració eliminarà la contractació via edicte (i per tant, anirem en contra d'un dels grans principis de la funció pública, el de la igualtat d'accés al lloc de treball públic.)

A més, és una evidència que aquesta Llei, que com ja he dit, establirà de manera generalitzada una relació contractual entre el treballador públic i la seva administració, per no dir una relació entre el treballador i el poder polític governant afeblirà, clarament la independència del treballador públic del poder polític.

I un exemple clar, n'és el fet de permetre que els agents de l'Administració, puguin accedir als càrrecs de directors, tal com ho definirà ara el nou article 35 de la Llei de la Funció Pública modificat a través d'aquest Projecte de llei, i que va en contra del que preveia la Llei del 2000 que, sàviament, ho havia evitat anunciant-ho clarament.

Tindrem, doncs, treballadors públics i encara més greu, directors menys protegits, més exposats i per tant, menys independents.

I aquí és on ens preocupa la garantia i la continuïtat de l'interès general!

Tindrem, doncs, uns treballadors públics amb una situació molt menys protegida quant a les seves actuacions, que podran ser sotmesos a moltes més pressions per qui tindrà el poder.

De la mateixa manera, vistos els canvis abordats en aquesta reforma, caldrà reflexionar també sobre la motivació d'uns propers candidats altament formats acadèmicament a treballar a l'Administració veient desaparèixer els incentius que podien fer decantar la seva decisió de treballar en el sector públic en lloc del privat.

I aquí em refereixo sobretot a una certa concepció del servei públic, a l'estabilitat del lloc de treball, a

unes condicions de jubilació potser sí que més avantatjoses que al sector privat; però al detriment d'un sou més elevat! I aquí estic parlant essencialment de gent qualificada, altament qualificada.

És lògic imaginar que l'Administració pública veurà baixar la qualitat dels seus treballadors de manera general i potser ben aviat ens lamentarem de les conseqüències negatives que en decauran.

Demòcrates per Andorra, en lloc de fer el que portaven al seu programa electoral i cito "revaloritzar el personal de l'Administració" mitjançant l'impuls d'un model que prioritzi l'excel·lència i el treball de l'individu, "avaluant l'Administració segons paràmetres generals i estàndards internacionals", vostès han fet tot el contrari.

Mirin, a nosaltres ens preocupen les conseqüències d'aquests canvis per la nostra societat.

Demòcrates per Andorra potser té clares quines seran aquestes conseqüències però a nosaltres no se'ns ha convidat en aquesta anàlisi.

Ni hi va haver pacte, ni cap tipus de debat previ, ni cap anunci previ tampoc en el seu programa electoral.

I a més, tal com ja he dit abans i vaig dir el dia del debat de l'esmena a la totalitat del darrer 18 de setembre, ni tant sols se'ns va deixar treballar en aquest Projecte de llei en un temps mínimament acceptable.

Per pretendre reajustar un pretès sobredimensionament de l'Administració i probablement fer oblidar els fracassos de les negociacions amb els comuns, -per reduir despeses-, vostès en canvi, canvien tot el concepte de la Funció Pública.

Avui en un context de crisi, sembla que Demòcrates per Andorra estigui buscant un retrocés de la consciència del servei de l'interès general a favor d'una ideologia, -i poso entre cometes-, "empresarial" privada reductora.

I evidentment, com que no podem compartir aquest plantejament precipitat, no consensuat i il·legítim, demanem avui el vot positiu a la nostra reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

(Se senten aplaudiments i crits del públic)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, efectivament, proposar la reforma del sistema de pensions de la Funció Pública aïlladament com ha volgut fer el Govern, sense encarar la reforma de la llei global de la Funció Pública, ha estat una evident maniobra per desprestigiar el funcionari mostrant-lo com un privilegiat. I s'ha provocat o s'ha orquestrat o s'ha deixat fer una campanya de confrontació entre el sector públic i el sector privat trencant la cohesió social del país.

Ha estat una equivocació important i que tindrà, dissortadament, greus conseqüències, tant en el funcionament de l'Administració pública com en la mateixa cohesió social.

Plantejar dins d'aquesta mala orientació legislativa en la qual he dit i repeteixo que no hem volgut entrar i no hem volgut fer esmenes a l'articulat, plantejar una nova operació, del que ja tinc qualificat en anteriors sessions com el contraban legislatiu, és una altra equivocació i un altre plantejament que no podem compartir.

Perquè ara de contraban, la majoria i el Govern ens volen col·locar una mini reforma de la Llei de la Funció Pública. Això no és correcte, no és adequat, i no es correspon a la importància per a l'Estat d'aquesta qüestió.

Nosaltres entenem que quan un s'ha qualificat reiteradament des d'aquesta tribuna com a titular del Govern dels millors i sobretot d'un govern de valents no és gaire valent haver intentar passar de contraban aquesta mini reforma, insisteixo, de Llei de la funció pública. En tot cas no ho podem admetre i si hem de fer la reforma fem-la de cara i sense embuts, i per això nosaltres, tot i que no havíem presentat esmenes donem suport a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies.

(se senten aplaudiments del públic)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Em sembla que aquestes seran les últimes manifestacions d'aprovació i desaprovació si no volen que faci desallotjar la sala.

(Hi ha un silenci)

Té la paraula el Sr. Pere Altimir, pel Grup Parlamentari Demòcrata.

El Sr. Pere Altimir:

Gràcies Sr. síndic.

A grans trets, el que fa la disposició final primera del Projecte de Llei és congelar el creixement del cos de funcionaris de l'Administració, de manera que les places vacants i les places de nova creació es cobreixin a partir d'ara amb agents de l'Administració, i no amb funcionaris. Això sí, amb l'excepció de les places que afectin als cossos especials de duana, prevenció i extinció d'incendis i salvament, penitenciària, policia i cos de banders, i així com les places d'inspectors i interventors, que se seguiran cobrint amb personal funcionari.

Aquesta disposició ens permet, efectivament, contenir el creixement de l'Administració i, més en concret, del cos funcional, en espera d'una reforma profunda de la funció pública. Una reforma que, gràcies a una de les esmenes que hem presentat el nostre grup, ha deixat de ser una simple declaració d'intencions per convertir-se en un mandat al Govern amb data al calendari. Així doncs, un cop entri en vigor la llei que avui examinem, el Govern disposarà d'un termini màxim de dos anys per promoure la reforma integral de la funció pública.

El disseny d'una Administració moderna, àgil, adaptada a les necessitats actuals, dimensionada correctament i sense desajusts interns, requereix una reflexió global, aprofundida i, en la mesura que sigui possible, sense contreure nous peatges fins que no s'hagi definit de manera concisa com volem que sigui la funció pública en un futur.

Per aquest motiu, entenem que la disposició final primera i la disposició final cinquena que hem introduït nosaltres són coherents entre elles i votarem en contra de l'esmena que és objecte de reserva.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

(Se senten xiulets del públic)

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc Sra. Gili, ja li dono la raó i també al Sr. Bartumeu. Efectivament aquesta és una disposició que com a tal no té implicació o no té relació directa amb el comès del Projecte de Llei, que és regular els complements de jubilació. És així i és així com cal reconèixer-ho. El que cal és entendre el que la motiva, i també ho acaba d'explicar perfectament el Sr. Altimir. I és veritat, també vull dir-ho, que aquesta motivació queda més arrodonida

a través de l'aportació feta des del Grup Parlamentari Demòcrata de posar en la pròpia llei un calendari per la redacció d'una nova llei de la funció pública. D'aquesta manera, estem davant d'una mesura que adquireix un caràcter transitori. Un caràcter transitori que obeeix bàsicament a la realitat que s'ha vingut donant durant aquests 6, 7, 8 anys, on segurament motivats per certa percepció, certa concepció que no diré pas compartida per tothom i en tot cas ja els hi avanço, que no compartida per mi mateix de sobre dimensionament de l'Administració pública, conjugada amb una profunda crisi econòmica, doncs ha portat a una inequívoca realitat i és que durant aquests darrers anys no s'han fet les contractacions ni s'ha produït la renovació dins de l'Administració pública que era necessària per fer front a les necessitats que va adquirint l'Estat andorrà a mesura que avança en el seu períple internacional, en les seves responsabilitats con Estat de dret que som.

La realitat d'aquests darrers anys el que ha acabat comportant és que lluny de produir-se aquesta renovació, lluny de poder dotar l'Administració de nous perfils, lluny d'afavorir la mobilitat entre les persones que hi treballen ens ha abocat a una situació no desitjada que bàsicament s'ha concretat amb un excés d'eventuals. Aquesta és la realitat, molt especialment en el sector de l'educació. Amb aquesta disposició final el que es pretén és corregir amb urgència aquesta situació. Una situació que sí que va en contra de la qualitat de la pròpia Administració pública i del seu servei. Fer perdurar aquesta situació, en aquesta tenalla del dimensionament i de la crisi, el que acabaria fent és perjudicar la pròpia qualitat del servei públic. Per això era necessari, per això és necessari abordar aquesta situació de front, no des del contraban sinó de front i permetre obrir la possibilitat de començar dotar a l'Administració d'aquests nous perfils i començar a donar estabilitat a molta gent que ja fa anys que es manté en aquest règim d'eventuals. De fet, ja ha estat anunciat, ja s'ha parlat i ja s'ha dit, les darreres setmanes en aquest àmbit es començarà avançar de manera molt explícita, insisteixo, en aquell ministeri més castigat pel nombre d'eventuals que és el d'educació. Introduint el que si volem per entendre-ho fàcil i amb assimilació al que seria la nomenclatura utilitzada en l'estat veí del sud seria el règim d'interí.

Per què es podia o per què vam creure que era un bon lloc per fer-ho aquest projecte de llei? Doncs perquè aquest projecte de llei el que acaba tocant és un tema molt sensible, com és el tema dels complements de jubilació. I per tant, era un bon lloc per introduir el concepte de l'agent de

l'Administració, associat a què aquest agent de l'Administració també tindrà els mateixos drets que un funcionari a tindre un complement de jubilació on hi haurà una aportació de l'erari públic. Aquest era l'argument de més pes per poder no endarrerir més aquesta necessitat de renovació a l'Administració i no fer-ho com es vol dir des d'una voluntat d'amagades fer una modificació de la Llei de la funció pública. Insisteixo, una modificació de la Llei de la funció pública que sí que caldrà abordar i en aquesta cas, a partir de l'aprovació d'aquesta llei caldrà abordar en els propers dos anys.

Finalment, una última qüestió en relació a un dels comentaris que ha fet la Sra. Gili, que és el de si es podrà, si d'aquesta manera s'evita fer edictes públics. Doncs miri, no té res a veure, les contractacions dels agents de l'Administració es fan igualment per edicte públic, igual que es fan per edicte públic les contractacions a FEDA o a Andorra Telecom i no són funcionaris. Senzillament, són dos qüestions que no tenen cap mena de lligam, i per tant, la transparència en aquestes contractacions, el concurs públic i la concurrència estaran absolutament garantits igual que ho estarien si estiguéssim parlant de funcionaris.

I finalment una darrera reflexió, ja n'ha fet també esment el Sr. Altimir. No és, ja sé que no ho ha dit exactament així Sra. Gili, però la seva pausa ha sigut prou entenedora, la desaparició del funcionari perquè com molt bé ens ha explicat el Sr. Altimir, el projecte de llei preserva per totes aquelles activitats, per aquells serveis que per la seva naturalesa fan imprescindible aquesta condició, doncs preserva aquesta condició de funcionari. I naturalment també la preserva per tots aquells que ja la tenen ara, encara que l'adquirissin a l'any 2000, havent entrat a l'Administració pública com a contractuals, passessin a ser funcionaris l'any 2000, no se'ls hi treu pas ara, continuaran sent-ho fins que es jubilin.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Hi ha alguna altra intervenció...

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. conseller Altimir, és veritat que vostès van fer una esmena, -el seu grup parlamentari-, demanant que es promogués la reforma integral de la Funció Pública en el termini màxim de dos anys, és

veritat, això era el punt 2, -esmena 47. El punt 1 també deien "...s'encomana al Govern que prèvia realització d'estudis i valoritzacions escaients procedeixi a l'elaboració en el termini màxim d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, un informe sobre la conveniència de mantenir derogat o modificat les mesures objectes de la Llei 2/2012, de 15 de març de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal, etc.", és a dir, de revisar la llei de les retallades.

A veure, nosaltres vam votar-hi a favor perquè ens va semblar que eren bones intencions però malgrat això, -jo ho tenia anotat al costat de l'esmena, vaig posar això, és un brindis al sol-, i fins i tot diria que és bastant electoralista gosaria dir però bé va amb la dinàmica de Demòcrates per Andorra.

Sí, Sr. cap de Govern, va amb la seva dinàmica de dir ja ho faran els que vindran després, la reforma de la CASS també l'havien d'acabar a la propera legislatura, la regulació del dret de vaga, bé ja en parlarem però probablement també podria ser que també anés cap a la propera legislatura i crec que així ho deia el Sr. ministre d'Interior.... No, bé ja en parlarem, ja en parlarem, però en tot cas anem ràpid, anem malament. Miri, crec que és important recordar que vostès van tenir una majoria increïble diria jo, 22 consellers, vostès sols poden modificar la Constitució per tant, jo què vol quer li digui, costa molt de creure que no hagin pogut fer tot això i no puc evitar recordar el govern dels millors també... ja sé que no els hi agrada i els molesta però es que no puc resistir-ho. És a dir, tot això són molt bones disposicions però que fan una mica riure i... el mateix ha dit el Sr. ministre.

La justificació d'aquesta disposició, el problema dels eventuals, sí, està clar que aquest problema s'hauria de solucionar d'alguna manera, -en això hi estem d'acord-, però de cap manera pensem que aquest sigui el procediment adequat i realment ens preocupen tots els efectes colaterals perquè vostès aquí han escrit negre sobre blanc. Recordo per qui no ho sàpiga, funcionaris sí en continuaran havent-hi en els cossos especials, interventors i inspectors però cap ni un en tots els altres àmbits ni en educació, ni a l'edifici administratiu i per tant, ens preocupen i molt aquests fets.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

(Se senten aplaudiments del públic)

Els hi demanaria... demanaria una mica de respecte perquè el debat pugui continuar de forma normal.

Té la paraula el Grup Mixt, desitja intervenir...

Sr. Altimir desitja intervenir...

Per part del Govern, no hi ha intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions procediríem a la votació de la reserva d'esmena votant sí a l'esmena o no i deixant aleshores el text tal i com ha sortit de la comissió.

S'obre un breu termini de temps per poder votar.

(votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

6 vots a favor, 19 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Acabat el debat i la votació de les quatre reserves d'esmena, procedirem a debatre i votar les altres parts del text.

Demanaria, doncs, les intervencions per part dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

En la sessió del Consell General del passat 18 de setembre vam defensar la nostra esmena a la totalitat front a un projecte que no podem compartir en el seu plantejament.

Tant és així, com ja he dit fa una estona que no hi vam formular esmenes a l'articulat. Estem davant d'un projecte que no té solució perquè el Govern ha esmicolat el diàleg social. Primer va retallar els salaris del personal de l'administració i avui confirma les retallades en els instruments per adaptar la jubilació.

Les legítimes accions sindicals d'aturada del dijous passat, dia 23 d'octubre, a l'escola pública andorrana i a la Duana, i la vaga d'avui mateix a la Duana confirmen aquesta ruptura del diàleg. Jo diria que ho confirmen dissortadament. El diàleg necessari del qual jo vaig parlar repetidament aquí el 18 de setembre.

Aquell dia 18 de setembre, per rebutjar la nostra esmena a la totalitat, recordaré que la majoria va parlar de trencar definitivament, -va ser la paraula-, amb un sistema i de crear definitivament un fons.

I en la meua rèplica vaig insistir, en què aquesta adaptació s'havia d'haver fet més progressivament, és a dir, clarament sense trencadissa.

L'Administració pública és un dels pilars que garanteix l'Estat de dret, -ho sabem tots-, i la millor garantia que les normes i procediments legals s'apliquen al conjunt dels ciutadans de manera ordenada, transparent i igualitària.

En el seu moment, la Llei de la Funció Pública de l'any 2000 va servir de base pel desplegament i creixement de l'Administració pública andorrana, segons un model econòmic i social que ha esdevingut inadaptat per la crisi.

És per aquest motiu que l'any 2010, com a cap de Govern, vaig promoure una reforma de la Llei de la Funció Pública, perquè estava convençut que aquesta Llei representava un obstacle tal i com estava per abordar una reforma de l'Administració pública que és necessària. Una reforma que permetés adaptar-la als nous enfocaments de gestió, que s'havien de caracteritzar per l'obertura, la participació, la flexibilitat, la diversitat i la capacitat de lideratge i de resposta.

Estava convençut, també, que aquesta reforma de la Llei de la Funció Pública havia de fomentar una nova imatge de l'Administració, amb una millora constant dels coneixements dels seus treballadors i el desenvolupament de capacitats entre tots ells, motiu pel qual entenia que calia desenvolupar estructures de carrera professional que se centressin en el desenvolupament personal, la mobilitat, la integritat i l'exigència primordial del mèrit, la igualtat, la publicitat i la concurrència en la contractació i promoció dels treballadors i treballadores del sector públic.

Tenia la ferma voluntat que aquesta reforma fos el resultat d'un ampli consens dels actors socials que tenen la responsabilitat d'aportar les propostes necessàries per tal de poder aconseguir una administració més eficient, àgil, dignificada i sostenible. És precisament per aquest motiu que vaig promoure una Taula de Treball sobre la Llei de la Funció Pública. Una taula pensada, amb el meu equip, com una eina de diàleg i de concertació, transversal, que recollís en un document les propostes consensuades entre el Govern, els grups parlamentaris i els sindicats, sobre aquells elements que calia modificar a la llei i que havien de permetre constatar els canvis estructurals que l'administració necessitava. I continua necessitant.

D'aquella Taula varen sorgir 33 acords, no 33 anotacions, 33 acords Sr. ministre, fruit del consens i del diàleg amb els treballadors i treballadores de l'Administració. 33 acords que proposaven, entre molts d'altres aspectes, substituir el GADA per un sistema de carrera professional més just i eficient, regular els CRA per evitar arbitriarietats en el seu atorgament i el seu càlcul; dotar de més estabilitat laboral als treballadors eventuais a través de la figura del funcionari interí, així com convertir l'actual model de jubilació en un model garantista en el temps i econòmicament sostenible per a l'Administració, transformant progressivament l'actual sistema de prestació definida en un sistema d'aportació definida, sostingut sobre la base del cofinançament, Sr. cap de Govern.

Recordo molt bé com l'oposició va refusar participar a la Taula de Treball, declinant qualsevol compromís amb l'Estat, l'Administració pública i els seus treballadors i treballadores.

Alguns dels consellers que van refusar aquell compromís, han repetit legislatura, ara als bancs de la majoria. Era d'esperar, per tant, que aquest cop tampoc es volgués reformar com cal la Llei de la Funció Pública. Han preferit tirar endavant una modificació del règim de pensions malgrat els propis treballadors i no pas amb el seu suport.

Els membres del nostre grup parlamentari estàvem l'any 2010 al Govern, defensàvem aleshores, -i defensem avui-, passar progressivament, progressivament, d'un sistema de prestació definida a un sistema d'aportació definida. Això es podia fer..., s'hauria pogut fer d'una manera ordenada, progressiva i poc traumàtica, com pensem nosaltres, o bé passant l'anivelladora per l'esquena dels afectats, com està fent el Govern i el seu grup parlamentari avui.

Parlant de trencar definitivament un sistema i de crear-ne definitivament un altre només es podia anar cap on s'està anant, cap a la confrontació.

Una situació que, ho torno a dir avui, no serà bona pel funcionament de l'Administració.

El que era bo per a l'Administració pública i per a l'Estat era seguir pel camí del diàleg avançant cap a una seriosa reforma de la Llei de la Funció Pública. Una reforma, Sr. Martí, que els vam deixar encarrilada el maig del 2011, amb uns compromisos contrets, convinguts, entre el Govern i els treballadors i les seves organitzacions sindicals.

Uns treballadors públics, Sr. Martí, que en els acords del 17 de desembre del 2010 havien acceptat la conversió de l'actual model de jubilació en un model sostenible per l'Administració transformant progressivament l'actual sistema de prestació

definida en un sistema d'aportació definida amb aportacions inicials i amb aportacions periòdiques sobre la base del cofinançament.

Uns treballadors, Sr. Martí, als quals durant la campanya electoral de la primavera del 2011 se'ls va prometre no tocar res de les seves condicions laborals contraposant la seva promesa, -el seu compromís, hauríem de dir-, amb els plantejaments responsables que nosaltres havíem fet des del Govern de tirar endavant una reforma. Un compromís, Sr. Martí, que només va tardar mig any, a traïr públicament, en el seu discurs de Cap d'Any, tramès a totes les cases del país, anunciant les primeres retallades.

Uns treballadors, Sr. Martí, que han vist esberlat i trepitjat el principi de confiança legítima en què s'assentaven les conclusions del 17 de desembre del 2010 de la Taula de Treball sobre la reforma de la Llei de la Funció pública.

S'entén que aquells funcionaris que porten vint-i-cinc anys d'antiguitat considerin com una expropiació el fet de veure's privats del dret a jubilar-se en les mateixes condicions que tenien fins avui.

S'entén, perquè tot aquell temps han desenvolupat un projecte econòmic de vida basat en la perspectiva dels seus ingressos actuals i futurs; quantificats i garantits per la normativa fins avui vigent.

Aquí no n'hi ha prou de parlar de respostes tècniques, -o pretesament tècniques- als problemes més visibles, -que coneixem i que volem intentar resoldre-, com són el dèficit derivat dels compromisos per prestació definida i la part important de la despesa pública afectada al pagament de les pensions.

No n'hi ha prou perquè aquesta llei no actua únicament sobre la suma dels dèficits o el volum de la despesa pública. Ja ho vaig dir en el debat de totalitat.

Amb aquesta reforma la relació entre el nivell de vida dels funcionaris actius i el dels jubilats es degradarà. Les pensions es reduiran de manera substancial. I, en conseqüència, la capacitat adquisitiva de moltes famílies també es reduirà. I això afectarà no només la seva qualitat de vida sinó el consum. Amb una altra conseqüència econòmica que el Govern tampoc sembla haver valorat: la reducció de la demanda de béns i serveis dins de l'activitat econòmica andorrana.

En conclusió: El nostre compromís amb una manera de fer, -la de la Taula de Treball sobre la Llei de la Funció Pública dels anys 2009 i 2010-, va acompanyat del rebuig a la manca de respecte envers el personal al servei de l'Administració. No ens

agrada, no podem compartir, aquesta confrontació que gairebé sembla violenta en les relacions laborals.

Nosaltres tenim una visió de l'Administració, un projecte de reforma de la Funció Pública, en el qual unes relacions madures i pacificades permetrien de projectar-se vers el futur i d'atenuar els efectes devastadors d'aquesta crisi sobre la cohesió de la societat andorrana.

En conclusió doncs, rebutgem aquesta trencadissa que promou el Govern. És urgent, -cregui'm Sr. Martí-, de tornar a encarar amb coresponsabilitat aquesta qüestió que la crisi econòmica ha posat en evidència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

(Se senten aplaudiments del públic)

Té la paraula la consellera...

(continuen els aplaudiments)

(Les paraules del Sr. síndic no són audibles degut als crits i aplaudiments del públic)

...té la paraula la consellera Sra. Rosa Gili.

(continuen els aplaudiments)

Abans... sí, té la paraula la consellera Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com ja hem manifestat en el debat de les reserves d'esmena, ara rebutjades del nostre grup parlamentari, aquesta llei no ens agrada. És una llei mal anunciada, mal feta, i mal digerida!

Els articles que encara no hem votat van en la mateixa línia que els que hem debatut fins ara. En el d'una imposició unilateral d'un canvi radical en el concepte de la Funció Pública que comporta uns canvis més que importants en les condicions dels treballadors públics en actiu i a venir, uns canvis que impliquen una retroactivitat clara que anul·la condicions pactades i tot això sense el consens necessari, ni en l'àmbit polític ni en el marc dels estaments públics que representen els funcionaris del nostre país.

I tot el citat s'efectua amb dos agreujants de pes:

El primer, el de la no legitimitat i aquí em repeteixo, aquella que prové de no haver portat en el programa electoral un canvi de tant calat per la societat andorrana.

El segon agreujant, -tant o més greu encara de cara a la credibilitat política de Demòcrates per Andorra-, el d'haver reiterat una i altra vegada en campanya electoral que no es tocarien les condicions dels funcionaris. I aquí l'estic mirant, Sr. cap de Govern.

Srs. consellers de DA, voldria que reflexionéssiu sobre la legitimitat del vostre vot, que emetreu avui en aquesta sala, sobre la legitimitat dels vostres actes en relació a molts dels ciutadans que us van acordar la seva confiança ara fa més de tres anys.

Tot i que, tots sabem que aquest no és el vostre únic incompliment, és un més dels que heu anat fent en aquesta legislatura.

A aquestes alçades, tots sabem que la característica més significativa de DA és fer el que no portaven al programa electoral i no fer el que sí portaven. I a les portes d'unes noves eleccions, crec que és important fer memòria política.

Així doncs, el Govern ni va aconseguir arribar a un cert consens amb la comissió consultiva de la Funció pública ni tant sols va respectar els procediments establerts per llei i així ho consideren els treballadors públics que han portat el procés a la justícia. I tot això és en quant a la forma!

Molt important! Però també cal que evoquem el fons d'aquest projecte de llei.

Ja ho hem fet una mica a través de les nostres reserves d'esmena però encara queden coses a aprofundir.

Avui estaria bé que el ministre de la Funció pública o bé, els parlamentaris del grup majoritari que li donen suport ens expliquin de manera clara les implicacions d'aquest projecte de llei. I més concretament, caldria una explicació entenedora de la disposició addicional primera que ja ens ha mencionat abans el Sr. ministre.

Aquesta disposició addicional primera que regula les prestacions de jubilació dels funcionaris en actiu a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Es defineix el complement de la prestació de jubilació com el 60% del salari mensual teòric brut o bé, a través de la incorporació del grup parlamentari de DA, del 60% del salari mensual mig brut efectivament percebut durant els quinze anys immediatament anteriors a la data de jubilació obligatòria. I això si dedueixen la prestació teòrica de la CASS i la del pla de pensions que crea aquesta llei.

Cal anar a l'annex final per al càlcul del salari mensual teòric brut en el qual se suposa que cada treballador públic ha d'estar en disposició de poder calcular la seva futura prestació de jubilació gràcies a

unes "claríssimes" i preciso que ho dic amb ironia, "claríssimes" fórmules matemàtiques.

Sr. ministre, les regles bàsiques de la transparència política haurien justificat alguns exemples clars i entenedors, tot i que ja vam veure amb la nova Llei de la CASS, que vostès no coneixen aquesta pràctica.

Efectivament, encara estem esperant que algú surti a explicar concretament els efectes d'aquella nova llei, -em refereixo a la de la CASS-, a la ciutadania.

Crec que hagués costat ben poc posar un o dos exemples, com s'ha fet en d'altres lleis, per tal i com es diu familiarment cadascú pugui saber de quin mal ha de morir.

En lloc d'això, la cosa queda confusa i totalment teòrica. I no sé perquè tinc la impressió que aquesta quantitat teòrica final del 60% estarà molt allunyada del que podria ser el 60% del darrer salari.

I avui espero sincerament que el Sr. ministre de la Funció Pública ens ho expliqui clarament i amb exemples ja que està clar que com jo, són moltes les persones interessades en aquesta qüestió.

Perquè no només la fórmula és enrevessada, també ho és la disposició addicional primera en la seva totalitat i si ho era en la versió original de Govern, amb les aportacions del grup parlamentari és ja enrevessadíssima.

Se'ns parla del percentatge de la fórmula teòrica per definir les prestacions en la primera part del primer apartat però després es procedeix a desglossar i deduir dues de les tres parts que constituïran aquesta prestació: l'import de la pensió teòrica del pla de pensions més l'import de la pensió teòrica de la CASS.

Efectivament entenc que parlem de tres imports ja que ens ho confirma l'apartat 2 d'aquesta mateixa disposició addicional primera.

Sr. ministre expliqui, si us plau, clarament de quina manera es calcularan les tres prestacions de jubilació i sobretot la part que aportarà el Govern que imagino que és la que dóna el nom a aquesta disposició addicional que parla de complement.

Avui és el moment! Tot i que hagués sigut molt millor, més transparent i més democràtic explicar-ho abans!

En tot cas, senyors de DA, pensem que totes aquestes confusions i opacitats no són bones i creen molta inseguretat jurídica!

Un acaba malpensant, intuïnt que potser mentre ningú ho entendrà realment, molts se n'oblidaran totalment fins al dia en què necessitaran cobrar la

pensió en acabar la seva vida laboral i llavors vindran les males sorpreses.

Com deia abans, traint les seves pròpies promeses, llargament repetides en la darrera campanya electoral, que de manera evident van contribuir àmpliament a assolir una majoria absolutíssima, -la que citava abans-, prometent que no tocarien les condicions dels funcionaris, vostès només començar la legislatura van posar en pràctica la llei de les retallades salarials als funcionaris que abaixava sous i congelava triennis. I ara, els obliguen a cotitzar en un 3% en un pla de pensions privat sense garanties. Els hi treuen la possibilitat de jubilar-se i els hi retallen les jubilacions en una proporció desconeguda!

Mirin senyors de DA, crec que avui es posa en evidència en aquesta Cambra un dels seus més grans fracassos d'aquesta legislatura. Malgrat disposar d'aquella majoria absolutíssima de la qual parlava abans, els demòcrates ni han sabut, o no han volgut, solucionar els problemes actuals de la Llei de la funció pública.

Nosaltres, els socialdemòcrates realment creiem que els problemes de l'Administració pública es poden solucionar pel camí d'una reforma global i dialogada, i així ho hem defensat de forma reiterada i així ho continuarem defensant.

I sí, tots aquests acords els va fer el govern socialdemòcrata i hi teníem una presència molt propera ja que teníem consellers generals d'aquell grup socialdemòcrata, d'aquell grup parlamentari, que avui estan a l'executiu del nostre partit i també al del portaveu del Govern d'aquell moment que també és ara membre del nostre Comitè Executiu.

Senyors de DA, avui hi han hagut moltes persones que s'han manifestat davant del Consell General. I la setmana passada altres persones també es van mobilitzar per defensar els seus drets. Fixi-se'n que estic parlant de persones i no de privilegiats, com s'hi refereixen vostès. Persones que eduquen els nostres fills, persones que fan que Andorra sigui un país segur, persones que treballen dia a dia per a què Andorra funcioni, persones que defensen els seus drets i no els seus privilegis.

Per això, ja avanço avui que si en les properes eleccions generals tenim la confiança dels ciutadans d'Andorra, els socialdemòcrates farem una llei millor per als funcionaris, per la ciutadania i per tot el país, i ho farem per a ells, amb ells i per Andorra.

En conclusió i per acabar, reitero una vegada més que aquesta modificació parcial, no consensuada i il·legítima, no ens satisfà en cap punt i per tant com no pot haver-hi cap sorpresa, avui votarem en contra de la seva aprovació.

Gràcies Sr. síndic.

(Se senten crits i aplaudiments del públic de manera insistent)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Se suspèn la sessió durant deu minuts, i quan tornem demanaria que el públic desallotgi vist que no es pot continuar sense les aprovacions o desaprovacions que el Reglament impedeix.

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.37h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 18.00h)

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari Demòcrata, el conseller Pere Altimir.

El Sr. Pere Altimir:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com es desprèn de les intervencions anteriors, el Grup Parlamentari Demòcrata comparteix l'esperit i el sentit del Projecte de Llei qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública.

Possiblement, per la seva pròpia naturalesa, aquest és un dels projectes de Llei més complexes que s'han presentat en aquesta legislatura, tant des d'un punt de vista polític com des d'un punt de vista tècnic.

Un projecte de Llei que pretén garantir uns complements de jubilació als treballadors de la funció pública sense comprometre en el futur els pressupostos de l'Estat.

Amb aquesta finalitat, el text presentat pel Govern transforma el sistema actual de prestació definida en un sistema d'aportació definida, alhora que preveu la creació d'un pla de pensions de la funció pública per no repetir els errors del passat.

Així mateix, el Projecte de Llei preveu el sistema de transició del model de complements de jubilació actual al nou model, amb l'objectiu que aquesta transició sigui el menys traumàtica possible.

Hem parlat a bastament sobre la insostenibilitat del sistema per explicar el motiu pel qual el Govern va decidir prendre la decisió de no ajornar més aquesta qüestió. És el mateix motiu pel qual el Grup Parlamentari Demòcrata hi dona suport.

Per un costat tenim el convenciment de què dilatar més el procés per prendre una decisió suposa amb tota seguretat més dificultats, tant per l'Estat com pels mateixos treballadors de la Funció Pública.

Cada cop la factura és més important i cada vegada és farà més difícil d'assumir.

El temps no solucionarà aquesta situació.

I d'altra banda, la dificultat de trobar la proporció adequada dins dels límits del pressupost de l'Estat per poder acceptar la magnitud d'aquesta despesa i poder-la considerar sostenible en el temps.

És per responsabilitat i perquè estem convençuts que només així podrem assegurar els complements per a una jubilació digna, que avui votarem aquesta Llei.

El dia que vam debatre les esmenes a la totalitat presentades pels grups Socialdemòcrata i Mixt, ja vaig explicar que en el Grup Parlamentari Demòcrata havíem treballat un paquet d'esmenes a l'articulat que permetien afinar el contingut del Projecte de Llei i acabar de clarificar alguns aspectes que no estaven prou ben resolts.

Per exemple, a partir d'una esmena presentada pel nostre grup, hem aclarit que les aportacions dels treballadors al pla de pensions de la funció pública són voluntàries, mentre que l'aportació per part de l'Administració és obligatòria. Una qüestió que, tal com quedava recollida en el projecte inicial, podia prestar a confusió.

Pel que fa a la comissió encarregada del seguiment d'aquest pla de pensions, hem apostat per reforçar el seu paper i fruit d'una transacció amb el Grup Socialdemòcrata se li atorga la facultat d'escollir a través d'un informe vinculant quina serà l'entitat gestora i l'entitat dipositària.

En aquest punt, recollint una petició dels representants dels treballadors, hem modificat la composició de la comissió de seguiment amb la intenció de donar més representativitat als diferents col·lectius integrats en l'Administració pública, donant també representació a l'Administració de justícia. D'altra banda, quan es produeix una vacant en la comissió de seguiment ens hem assegurat que en última instància sigui coberta pel membre de la comissió consultiva de la funció pública que estigui adscrit al mateix col·lectiu.

Un altre canvi en relació al dret de rescat dels partícips l'hem plantejat per tal d'homologar les previsions de l'article en qüestió a la normativa en matèria d'IRPF de manera que les aportacions que és facin al pla puguin ser deduïbles.

En relació amb el règim transitori, on es regula com s'adeqüen els treballadors en actiu al nou pla de pensions, el Grup Demòcrata ha esmenat la Disposició addicional primera que manté pel càlcul de la pensió de jubilació el salari teòric projectat a l'edat de 65 anys, però s'inclou com a garantia que

aquest mai podrà ser inferior al 60% del salari mig dels darrers 15 anys.

La disposició transitòria tercera s'esmena també i obra més opcions a l'accés a la jubilació voluntària a aquelles persones que portin 25 anys de servei o bé estiguin a 5 anys o menys de tenir els drets per a poder-se prejubilar segons la normativa anterior, i a la vegada es concreten el supòsits específics, derivats de la normativa actual, en què tenen dret a obtenir aquesta prestació els membres del cos penitenciari i del cos de policia.

Finalment, voldria destacar que el nostre grup ha introduït una Disposició final cinquena, que encomana al Govern que, en el termini d'un any, revisi la Llei de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal. Entenem que aquesta llei tenia un caràcter excepcional i que, per tant, ha arribat l'hora de revisar-ne el contingut. La mateixa disposició insta el Govern, ja ho hem comentat abans, a promoure la reforma integral de la funció pública, en el termini màxim de dos anys.

Insisteixo, el Projecte de Llei que avui examinem planteja un seguit de mesures que no són fàcils d'adoptar i que no adoptariem si no estiguéssim convençuts que és l'única manera de garantir els complements de jubilació sense comprometre els pressupostos de l'Estat.

Per tot l'exposat, i conscients en tot moment de l'esforç que demanem als treballadors de la funció pública, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor del Projecte de Llei qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part de Govern...

Sr. ministre, Sr. Jordi Cinca, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Sres., Srs. consellers després del debat que ja vam fer ara fa unes setmanes on ja vaig tenir ocasió d'explicar detalladament la Llei i el contingut, avui no voldria repetir els mateixos arguments i tornar-me a reiterar. Per tant la intervenció d'avui la centraré en algunes qüestions més de fons, del perquè avui estem discutint aquest projecte de llei i també algunes reflexions de més abast que el propi projecte que avui debatem.

Fer política és anticipar, preveure, preparar el futur. Si et limites a gestionar el dia a dia, el futur s'acosta molt més ràpid del que tu preveus i et passa pel damunt sense donar-te cap opció de reaccionar. Això és exactament el que ha passat amb la qüestió dels complements de jubilació.

Es pot pensar que encara podíem tirar un temps amb el model actual, però ningú pot negar que hi ha un problema i que aquest és creixent: una bola de neu que s'accelera i es fa cada cop més gran.

Aquest Govern s'ha trobat un problema i no ha volgut passar-hi de puntetes i deixar-lo pel proper, Sra. Gili. Era el fàcil però no ho hem volgut fer. Un problema que no és per tant un problema sobrevingut. Un problema que s'ha vingut gestant des de fa anys i que lluny d'atenuar-lo les novetats legislatives, les poques novetats legislatives que sobre aquesta matèria s'han anat introduint al llarg dels anys el que han fet ha sigut agreujar-lo.

El problema es fonamenta en dos vessants:

La primera conceptual neix de la mateixa prestació. Una prestació concebuda fa més de 30 anys, en unes circumstàncies molt diferents a les d'avui, amb un nombre molt reduït de funcionaris i molt joves, i amb una administració que tot just s'estava estructurant. Una prestació que posats en aquell moment podia tenir un sentit, però que en el pas del temps l'ha feta absolutament desproporcionada. Una prestació que no ha anat evolucionant en la mesura que sí ho feia la societat i la pròpia administració. Un model que lluny d'adaptar la seva prestació, l'únic canvi substancial que ha fet ha sigut introduir l'any 2000 1000 beneficiaris més.

La segona vessant ve del seu finançament. Un compromís a futur tan important o uns compromisos a futur tan importants, i un nombre cada cop més gran de beneficiaris requerien un mínim de previsió i, conseqüentment, la constitució i provisió d'un fons que facilités, mentre hi havia un nombre reduït de jubilats, anar generant el capital necessari per poder pagar la prestació als jubilats que massivament s'incorporaran amb tota certesa en el futur. Això tampoc s'ha fet.

La combinació d'aquestes dues qüestions: prestació sobredimensionada i falta de previsió en el finançament ha esdevingut, com no podia ser d'altra forma, explosiva.

Sóc conscient que res del que els hi estic dient és nou per tots vostès, ni tampoc ho és pels propis treballadors de la funció pública. De fet el propi Consell General en la sessió del 30 de juny del 2010 conscient que hi havia un problema i que calia quantificar-lo va acordar encomanar al Govern que es comencessin a comptabilitzar els compromisos de

l'administració pel complement de jubilació. Aquest mandat es va complir i a 31 de desembre de l'any 2011, la provisió comptable va ser de 271 milions d'euros.

Ja abans el Govern, l'any 2008, va encomanar un estudi actuarial per dimensionar el problema i el mateix estudi el va complementar el Govern de l'any 2010. La percepció de què hi havia un problema, la certesa diria jo de què hi havia un problema, també queda ben palesa a la taula de la funció pública impulsada pel Govern de l'any 2010, i de la qual ja ens n'ha parlat el Sr. Bartumeu. Permetin-me que llegeixi textualment alguns dels punts que en relació a la jubilació es deien en aquell informe o en aquell document de conclusions:

“Vist tot l'esposat fins al moment...” - un exposat llarg on s'explicava com funcionava el sistema, és deia: - “...el Reglament de pensions de jubilació s'ha mantingut inalterat durant trenta anys, cosa que el converteix en un Reglament desfasat en el temps i desvinculat de les circumstàncies actuals.” També es deia: “No es contempla cap mena de sistema de provisió de fons de jubilació.” També es deia: “Al no existir cap provisió de fons de jubilació, la part proporcional de la jubilació a la que ha de fer front l'Administració s'ha de cobrir mitjançant una partida a través dels pressupostos de l'Estat, i això siguin quines siguin les condicions de la CASS.” També es deia: “Aquest sistema ni està dotat comptablement ni existeixen aportacions a cap pla de pensions, i ha de fer front al pagament de cada exercici mitjançant els pressupostos de l'Estat.” I encara seguia dient: “Aquest sistema està basat en una prestació definida independent de qualsevol aportació realitzada i que es relaciona només amb l'últim salari percebut pel treballador.” I també es deia: “Cada vegada existeixen més persones jubilades i més esperança de vida d'aquestes persones. Per tant, els compromisos per prestació definida són cada cop més importants.” I finalment es conclouia: “Cal passar progressivament d'un sistema de prestació definida a un sistema d'aportació definida a través d'un veritable sistema de pensions, inexistent actualment a l'Administració.”

Això és el que deia aquell document i efectivament, com molt bé ens ha dit el Sr. Bartumeu, això conclou amb dos acords: “convertir l'actual model de jubilació en un model garantista en el temps i econòmicament sostenible per a l'Administració.”. Exactament el que és aquest projecte que avui estem debaten. I “crear una comissió especial ad hoc que elabori una proposta en l'àmbit de la jubilació, sistema de pensions que desenvolupi i concreti la voluntat expressada en l'acord 32 del present document.” I això és el que es va intentar fer durant

dos anys de negociació, és cert sense l'èxit desitjat si més no globalment parlant.

Per tant no crec que a aquestes alçades es pugui discutir el diagnòstic. En realitat aquest era i és molt fàcil de fer. El que ja no es tan fàcil d'encarar és el problema i articular una solució i no dilatar-la en el temps. Aquest és el mèrit del projecte. Aporta una solució, que no és l'única possible i que ja els hi admeto, però si més no és una solució equilibrada i viable econòmicament. Una solució que globalment no ha estat avalada pels representants dels treballadors, és cert, però que els hi puc assegurar que ha estat àmpliament discutida i ha incorporat moltes de les seves aportacions.

Una solució que recull un projecte que té varies virtuts:

En relació al passat: malgrat no haver-hi un fons constituït i malgrat no haver-hi ni un euro aprofitat, el projecte no qüestiona en res la prestació de les persones ja jubilades o prejubilades, i tampoc es qüestiona en res els drets de les persones que podent-se prejubilat han optat per no fer-ho. Igualment, malgrat no haver-hi el fons constituït, i malgrat no haver-hi ni un sol euro aprofitat el projecte a càrrec de l'Estat garanteix un reconeixement en forma de prestació per a tots els treballadors en actiu que estaven inclosos en l'actual model, i s'obliga, perquè no ens tornem a trobar en una situació com la d'ara, des del primer any a dotar un fons per fer front a aquests compromisos en el futur. És a dir, el projecte ofereix una solució justa a tots els funcionaris que avui tenen una expectativa de dret en base al model vigent. I aquesta part del compromís només l'aporta el Govern.

Així mateix, el projecte, malgrat no haver-hi un fons constituït, i malgrat no haver-hi ni un sol euro aprofitat preveu períodes transitoris per atenuar els canvis a les persones que estan relativament a prop de la jubilació.

Certament el Govern hauria pogut oferir una solució al passat millor pels treballadors i molt menys costosa per l'Estat si s'hagués pogut abordar la transformació amb un fons de pensions dotat amb 280 milions d'euros. Però no és així. I no està en mans d'aquest Govern canviar el passat. El que sí està en mans d'aquest Govern i en les seves senyores i senyors consellers, és aturar una situació que si no s'hi posa remei només pot anar a pitjor.

Ho repeteixo es podien articular altres solucions, però que fossin econòmicament viables i sostenibles passaven, sí o sí, per reduir les expectatives de la prestació i perquè el Govern garantís que hi posarà molts diners els propers anys. La resta són discursos de cara a la galeria que en el millor dels casos,

reconeixen el diagnòstic però que no aporten cap solució.

Els hi deia fa unes setmanes aquesta solució no únicament és viable sinó que és la millor que es pot aportar i sens dubte molt millor que la que es podrà aportar d'aquí 5 anys i, infinitament millor, que la que es podria aportar d'aquí 10 anys.

A banda de donar una solució al passat, l'altra gran virtut del projecte és articular un projecte de futur, un pla de pensions per primera vegada de cara al futur.

I els hi deia també fa unes setmanes que en volia destacar 7 punts. No els repetiré ara, però sí que crec que és just que en recordem algun.

Crea, com deia, per primera vegada un pla de pensions.

Dóna cabuda a aquest nou pla de pensions no únicament als funcionaris sinó també als treballadors agents de l'administració i a altres treballadors assimilats per la naturalesa del seu treball en els que avui en dia gaudeixen del benefici.

Vull recordar aquí que avui en dia hi ha molts més treballadors públics, molt més treballadors públics a Andorra que no tenen cap prestació, que no pas treballadors públics que tenen la prestació que avui en dia estem discutint.

Per tant, no estem parlant d'un tema de discriminació públic-privat. Estem parlant d'alguna cosa molt més profunda i que convé fer-la avançar cap a la sostenibilitat.

S'introdueix, així mateix el concepte de coresponsabilitat.

I s'incorporen fórmules i prestacions per compensar situacions no desitjades d'invalidesa i mort que fins ara no estaven recollides en el sistema.

En definitiva Sres. i Srs. consellers crec, sincerament que la creació d'un pla de pensió de la Funció Pública i la constitució d'un fons de pensions és un avenç molt substancial que situarà Andorra entre els països més avançats en el tractament d'aquest tipus de sistemes de previsió en l'àmbit de l'Administració pública. Un pas que tant de bo no es quedi aquí i que es pugui anar estenent al conjunt de la resta d'administracions públiques, i com està succeint en aquests països més avançats també es pugui anar implementant al sector privat.

I per tant, ja per anar acabant Sr. síndic, em permetran que precisament faci una referència a aquest recurs fàcil d'acusar al Govern de voler enfrontar públic i privat. Mirin, no únicament és fals sinó que el propi Projecte de Llei que avui estem debatent, s'ocupa de rebatre-ho.

El Govern ha assumit una situació històrica i ha buscat una solució equilibrada. Tant equilibrada, diem ho clar, que acaba no acontentant a ningú, ni als que es volen acarnissar amb el públic ni als que volen explotar el victimisme des del sector públic, un equilibri que el reflexa el fet que d'una banda els treballadors veuen rebaixada l'expectativa de prestació la que tenien, és cert, però que mantindran a càrrec de l'Estat un complement molt destacat, i d'una altra que l'Estat haurà d'invertir molts diners (diners de tots) en aquesta prestació, però gràcies a la planificació seran diners suficients perquè aquesta prestació pugui durar en el temps, cosa que amb l'actual model no seria possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Comencem el segon torn d'intervencions.

Sra. Rosa Gili teniu la paraula.

Perdó, pel Grup Mixt, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ens diu el ministre que aquest és un problema que ve d'anys, i estic d'acord amb ell i no tornarem a fer el debat que vam fer el dia 18 de setembre durant l'esmena a la totalitat. Ell diu que no l'hem de fer. Coincideixo amb ell.

Ens ha esmentat i llegit alguns bocins dels 33 acords o dels comentaris previs als 33 acords de la taula sobre la llei de la funció pública. Miri, em sembla molt bé.

Jo només li diré que ara vist amb perspectiva, és una llàstima, una veritable llàstima, que vostè no hagués començat la negociació amb els sindicats partint de la base dels acords 32 i 33 adoptats el dia 17 de desembre de l'any 2010.

Per què em sembla una llàstima? Perquè si ho hagués fet, el compromís que havia deixat a sobre de la taula un Govern que ja no hi era, però que hem d'entendre que vostè assumia la continuïtat d'alguns compromisos adoptats pel Govern, però els que sí que hi eren el 17 de desembre del 2010 i hi tornaven a ser quan vostè o el Govern els va convocar, eren els mateixos sindicats i probablement, per no dir gairebé segur, els mateixos representants sindicals. Què li estic dient amb això i de passada torno a contestar com ja vaig contestar el dia 18 de setembre al portaveu en aquest debat del grup parlamentari de la majoria! Què haurien fet vostès? Doncs, vostès no ens diuen el que haurien fet. No ens fan cap

proposta. Miri, sí, nosaltres havíem avançat una negociació i s'havia d'avançar en aquesta modificació, en aquesta coresponsabilitat i en aquest cofinançament. Miri si és diferent! Sí, sí, no cal que sembli estrany el que estic dient a les files del Govern. És així, està escrit. Està escrit i així ho havíem dit.

Llàstima, doncs, que ara ens recordem dels acords 32 i 33. Els acords 32 i 33 haurien permès la progressivitat que nosaltres defensem, la coresponsabilitat que és evident que hi ha de ser, i tothom hauria hagut de posar aigua al vi, i sobretot, la solució no seria tan traumàtica com serà ara. Ja vaig dir el 18 de setembre i ho torno a dir avui, per tant, no canvio de discurs, que efectivament sí que serà traumàtica perquè els treballadors públics hi han de deixar part de les seves expectatives. Això no li nego Sr. ministre.

Per tant no hi ha hagut negociació, hi ha hagut un enfrontament. El ministre ens diu "no digui que nosaltres ho hem fet"! Bé, qui no ho hem fet som nosaltres d'enfrontar públic i privat, eh! Nosaltres sí que no ho hem fet. Però el que és evident, és que l'opinió pública, a les xarxes socials, a la premsa, els opinadors, i alguns dels polítics que seuen en aquest hemicicle en intervencions públiques o no tant públiques, han anat posant en evidència una situació que bé, que jo no li negaré pas. Per tant, no diré que només vostès ho diuen això, que les condicions dels treballadors públics poden ser millors o són millors que bona part de les condicions dels treballadors que estan al sector privat.

Però és clar, és que potser el que hauríem d'haver dit ja el 18 de setembre i no ho vam dir i ho diré avui, és que en el que no estem d'acord nosaltres, en el que jo no estic d'acord, és en què això ho haguem d'anivellar a la baixa. I aquest és el debat que està al carrer i que em sembla que està mal orientat. És a dir hauríem de procurar que l'economia funcioni, Sr. cap de Govern, i funcionant l'economia, que les empreses generin riquesa, però que no es vulgui dir, "hem de baixar els sous a tothom, hem de baixar les condicions...". I bé, avui no parlarem d'aquesta llei de vaga, ja en parlarem quan toqui. Però si ho hem d'anivellar a la baixa, aquest enfrontament públic privat el portarem a uns nivells que seran complicats de gestionar per la cohesió social.

El que volia dir amb això, acabaré Sr. síndic, és que a mi em sembla que és de difícil negar que avui en dia al carrer hi ha un trencament que nosaltres no hem provocat entre treballadors del sector públic i treballadors del sector privat, i un enfrontament que no és bo per a la cohesió social andorrana, i punt.

Aquesta és la situació.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula la Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Bé jo m'alegro Sr. ministre que s'hagi acabat mirant els acords que es van elaborar entre els treballadors públics i el govern del PS. Me n'alegro de veritat, només lamento que sigui només ara que s'ho miri.

Miri podem compartir el diagnòstic de la malaltia però jo crec que el tractament no. I de totes maneres quan vostè cita els acords de manera aïllada, jo crec que s'han de mirar amb el context dels 33 acords i no treure'ls fora de context. Després bé, m'imagino o bé vostè s'ha despistat o bé preveu explicar-nos després aquesta disposició addicional primera que de veritat, que jo tinc molt interès que l'expliqui i penso que moltíssimes persones també ho tenen, suposo que no és tant complicat, que ni vostè mateix que ha elaborat la llei no ho pot explicar avui. Suposo que aquest no és el cas perquè sinó sí que em preocuparia de veritat.

Sobre el fet de qui crea la divisió entre públic i privat. Miri, jo només em ve de gust de citar les declaracions del Sr. cap de Govern. No més lluny que a la fira d'Andorra la Vella, en la qual deia que entén que hi ha uns privilegis que quedaran reduïts, i m'imagino que vostè parlava d'aquest Projecte de llei del pla de funcions de funcionaris, deia això: hi havia uns privilegis que han quedat reduïts però que entre cometes continuaran havent-hi privilegis. Per tant aquí ho deixo, jo no sé qui més ha pogut confrontar això però crec que és prou significatiu recordar les paraules del Sr. cap de Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, Sr. Pere Altimir teniu la paraula.

El Sr. Pere Altimir:

Sí gràcies Sr. síndic.

Només breument, el Sr. Bartumeu ens ha dibuixat un procediment que jo crec que tothom hi pot estar d'acord. És el procediment idoni, parlem, apliquem

un sistema progressiu i no hi ha a partir d'aquí ni confrontació, i hi ha l'acord total. Jo no he participat ni vaig participar a les taules de treball de l'any 2010, ni tampoc a les negociacions. Però el que sí ens queda clar és que hi havia d'haver un inici però també hi havia d'haver un final d'aquestes negociacions. El que no pot ser és que siguin quatre anys, si no conto malament, durant aquests quatre anys han passat moltes coses a casa nostra, fora del que és l'àmbit públic i el que no podia ser és que seguíssim jugant a una negociació inacabable. Per tant, sense conèixer els detalls exactament de com van anar les negociacions perquè no hi era present, sí entenc que en un moment determinat es prengué la decisió de posar en marxa alguna cosa que solucionés la situació actual.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Bartumeu ens fa diverses consideracions, unes ara en aquesta rèplica i algunes que efectivament per falta de temps no havia contestat a la primera intervenció i que intento ara fer les meves aportacions.

La primera, i començant per la darrera seva, és en relació a aquest concepte de no anivellar la baixa. Si s'hi fixa en la meua intervenció li estava dient tant de bo les altres administracions públiques puguin anar cap aquest model que estem definint i tant de bo també el sector privat, poc a poc el vagi implementant. Per tant, conceptualment ja hi estem d'acord. El que segur no podria ser ni per a les altres administracions ni per cap privat, ni d'aquí ni d'enlloc, és anar al model avui en dia vigent per anivellar l'alça. Seria absolutament impossible. Amb la modificació que fem avui pel que fa al pla de pensions del futur, sí que seria possible, i seria desitjable. Evidentment, malgrat això, conciliar els interessos d'uns i altres, ja ho deia en la meua intervenció del 18 de setembre, és molt complicat. I de fet, i em permeto repetir-ho, començava la meua intervenció en aquell moment dient: quan vam decidir abordar aquesta qüestió érem conscients que obríem un debat de posicions irreconciliables, que probablement la solució que s'articulés per elaborada i justa que fos, difícilment acontentaria ningú. I deia: "a uns, als treballadors públics que es beneficien de l'actual model de complements de jubilació perquè

qualsevol solució que no passés pel manteniment estricte del que tenen els hi comportaria una disminució de les prestacions que gaudeixen, i per tant, això no els hi agradaria. Els altres, la resta de ciutadans que no disposen d'un complement de jubilació a càrrec de l'Estat perquè per més que racionalitzi aquesta despesa sempre hi veuran un greuge en considerar que l'Estat inverteix menys diners amb ells que no pas amb la jubilació del treballadors públics. Conceptualment és difícil de reconciliar això, i hem d'avançar cap aquest anivellament però des de l'esforç, en aquest cas, del conjunt dels treballadors del privat i del públic i també dels patrons del privat i del públic. I estem d'acord, s'ha d'avançar cap aquí però en aquest cas no es pot acusar aquest projecte de no incentivar fer-ho.

També ens demana aplicació progressiva. Jo crec que el projecte si s'interpreta correctament té altíssimes dosis de progressivitat. El sol fet d'haver inclòs en el mateix projecte dos solucions diferenciades, una pel passat i una pel futur, automàticament al sumar-les li dóna progressivitat al model, automàticament. No és un tall radical i un nou model que no té en compte per res el passat. Té en compte i per molt el passat, i per tant li dóna progressivitat. I per si no n'hi havia prou amb aquesta progressivitat inherent amb els nous models que es fan coincidint amb el projecte de llei, s'hi han afegit les disposicions transitòries que encara acaben d'arrodonir aquesta transitorietat pel que fa a la gent que ja fa més anys que està treballant a l'Administració, i en aquest cas, cal dir-ho encara millorat amb el treball en comissió perquè s'ha abaixat els 30 anys que proposava el projecte fins a 25 perquè les persones que porten 25 anys treballant-hi es puguin acollir també als avantatges de la pre jubilació.

Per tant, ja introdueix progressivitat, potser no tota la que vostè voldria però en tot cas, introdueix i molta progressivitat.

La Sra. Gili em demana que li expliqui la disposició addicional primera. De fet m'interpel·la i em demana si sóc capaç de fer-ho. Doncs miri, no ho sé, no ho sé perquè les habilitats meves en matemàtiques també són limitades, i evidentment també és un tema complicat com vostè bé sap.

Però finalment més que entrar en la fórmula, que després també en parlaré un moment, el que cal és que entenguem el concepte. Vostè que és del món de la docència sap que més que aprendre's de memòria les fórmules, que no aporta gran cosa i que te n'oblides al cap de tres dies, el que cal és entendre els conceptes. I el concepte aquí és molt clar. Si volem, si volem aprovisionar un compromís futur hem de saber quantificar aquest compromís futur. I

per quantificar aquest compromís futur hem de saber quina serà l'evolució salarial d'aquest treballador. Ni jo, ni vostè, ni ningú pot preveure de forma certa, quina serà l'evolució salarial de ningú a 20, a 15, a 10 anys vista. Per tant, què es fa en la disposició i en els annexes? El que es fa és fer un càlcul teòric però que acaba generant un compromís cert per part de l'Administració, per fer les hipòtesis de salari que tindrà aquesta gent quan arribi a la seva jubilació. I ja li dic jo ara, que es fa un càlcul generós en quant a aquesta progressió del salari, molt generós. Si vostè agafa la progressió del salari de qualsevol treballador de l'Administració els darrers deu anys, i li aplica la seva progressió, i aplica la de la fórmula en un nombre molt significatiu de treballadors, ja li dic jo que sortirà més alta la de la fórmula que no pas la que han tingut realment aquests darrers deu anys. Per tant, no s'ha volgut escapar res, ni escatimar res en aquest sentit. L'únic que estem fent és fer aquest càlcul teòric per aconseguir poder fer les provisions acurades i que garanteixin quan aquesta gent arribi a la jubilació que hi haurà els diners per poder-los-hi pagar la prestació. Això és l'únic que hem fet, i això és el que es diu en aquesta fórmula tan complexa, ja li admeto, però és que hi ha qüestions que no es poden dir d'altra manera que no sigui amb números i de manera complexa.

En quant a la inquietud, que comparteixo amb vostè, de què tothom vol saber el seu cas, evidentment, però també entendre que evidentment fins que no s'acabi aprovant la llei i puguem per tant, treballar ja en un text definitiu, no tenia massa sentit posar-nos a fer càlculs individualitzats d'aquesta projecció. Ja li dic ara, i està anunciat als sindicats i a les taules de negociació. Un cop aprovada la llei, s'obrirà un termini en el que tots i cadascun, tots i cadascun dels treballadors de l'Administració passarà per Funció Pública i rebrà les explicacions completes i s'emportarà negre sobre blanc, per escrit, quin és aquest càlcul per cada un d'ells i, per tant, quina és la perspectiva, quina és la expectativa de pensió que pot rebre a partir de l'aplicació de la llei. Això és així, cada un individualitzat. No serveix de res fer un exposat en una gran sala amb cinc centes persones, que cada una de les cinc centes tindrà una casuística diferent. Per tant tothom tindrà negre sobre blanc, no en base a la teoria de la llei sinó en el seu cas posat en un paper i amb les explicacions pertinents. I això es farà òbviament a partir de tenir la llei aprovada amb un dispositiu que es muntarà explícit per això en la Funció Pública. No en tingui cap dubte això serà així i tothom per tant tindrà la certesa, -que avui no té, també li dic-, de saber quina serà la seva pensió pel que fa a aquest complement. Això ja li puc assegurar que serà d'aquesta manera. Pel que fa a tot el passat, pel que fa a tota aquesta

gent que avui en dia estan actius i que per tant tenien aquesta expectativa de dret, aquesta expectativa de pensió, de prestació que ara està sent alterada.

Pel que fa al futur, pel que fa al pla de pensions, doncs evidentment, evidentment, dependrà de la capacitat i la voluntat que tingui cadascú de fer-hi aportacions. Aquestes aportacions que farà cada treballador implicaran també aportacions de l'Estat i aquest capital que s'anirà acumulant generarà rendibilitat i això és el que acabarà determinant, acabarà determinant quina és la part, pel que fa al nou pla de pensió, que cobrarà en el seu complement la persona i com deia en aquella esmena 3 que li he esmentat abans, doncs, això ho sabrem quan hagin acabat de passar els anys de contribució de cada un d'ells en funció de les aportacions, insisteixo, de la rendibilitat.

Vostè em deia abans en una de les seves primeres intervencions "... tot i que diuen que tindran un rendiment del 3,5% després no ho volen garantir." És que una vegada més són dos coses diferents. El rendiment del 3,5%, -que és veritat que és un bon rendiment i jo també penso que és perfectament assumible avui en dia-, és el que es pretén que tingui el Pla de jubilació però és que té una altra virtut. Ha servit també per fer el càlcul, ha servit també per posar el topall de quan cobraran els treballadors en base al seu passat i per tant en aquest cas, en aquest cas s'està fent el càlcul a partir de la previsió que tindrà aquest 3,5% de rendiment. Si en tingués més, si en tingués més, molt millor pel fons i molt millor pels seus partícips, molt millor pel fons i molt millor pels seus partícips. Una vegada més és per fer un càlcul perquè hem de poder calcular tota la part que és la més important, la més gruixuda, la que té més substància que hi haurà d'aportar el govern hem de saber quanta ha de ser i a quin ritme s'han d'anar aportant per poder fer front a la prestació. Si no fem aquests càlculs és impossible fer l'aportació i fent d'aquesta impossibilitat acabant de fer un dogma ens trobaríem en la situació d'ara que tenim 280 milions de compromisos i 0 euros a la caixa per fer-hi front. Això és el que hem d'evitar i això és el que evitarà, -no en tingui cap dubte-, aquesta llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Bé, el Sr. Altimir em diu que s'havia de prendre una decisió i que la negociació no podia durar quatre anys. Jo no li he plantejat d'aquesta manera. Jo el que he dit és que al desembre del 2001 hi ha dos acords, els acords 32 i 33 que no els repetirem i que es podia haver començat d'aquí i no es va fer des d'aquí i no es va voler fer perquè almenys a mi els sindicats hem van explicar que quan ells deien, bé es que ja havien discutit amb el govern anterior... es va dir, no, no ara comencem de nou. Si això va anar així doncs ja veu qui ho va endarrerir això més aviat vostè que no pas jo.

A més a més, jo crec que... voldria tornar breument al que deia aquí el dia 18 de setembre. El dia 18 de setembre deia que si s'hagués convocat, -ja que estem parlant de formes-, una segona vegada la comissió consultiva ara no estaríem, -estaria el govern-, discutint a la Batllia sobre formes i podríem estar parlant de qüestions importants de fons com és el cofinançament. El Sr. cap de Govern no està d'acord, -i em sembla perfecte-, amb la meua intervenció però és que miri, Sr. cap de Govern avui, cirereta del pastís, el Sr. síndic ens envia una carta que és aquesta i ara resulta que com no teníem prou embolic, l'advocat del sindicat de treballadors de la Justícia li fa saber al Sr. síndic que com no se'ls ha convocat tampoc a la comissió es consideren lesionats en els seus drets constitucionals i en el dret sindical. Clar, continuarem discutint de formes i mentre estan no parlarem del que s'ha de parlar que és del cofinançament i això jo diria que és la seva mala manera de procedir. En tot cas, Sr. ministre la seva intervenció progressivitat... m'explica que hi ha una certa progressivitat que potser no hi ha la que jo voldria en el seu text però és clar en la passió argumental se n'ha anat una mica al costat i ens diu: "és que això no és un tall radical i no és un nou model". Miri, agafi el seu portaveu parlamentari, Sr. Altimir i s'han de posar d'acord perquè clar el Sr. Altimir va estar dient i repetint que era definitivament i definitivament un nou model i ara em diu que no, que no és definitivament i que és progressiu. Doncs, miri si realment és progressiu, tot i que no els hi votarem el text, aplaudirem el resultat si és així.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Bé Sr. ministre, lamento de veritat que avui no em pugui donar un exemple entenedor. Estic d'acord amb vostè de l'evolució salarial, sí, potser no la podem saber ara però el que sí que entén tothom és que quan parlem d'un percentatge d'un darrer salari això crec que tothom ho pot saber i vostè podia haver fet tots aquests càlculs matemàtics d'entrada, potser arrodonir-ho i deixar-ho en un percentatge perquè així potser sí tots ho haguéssim entès.

Miri, jo sóc de ciències i no li diré que estic tots els dies calculant fórmules d'aquest calat però crec que ho podria fer. El problema no penso que sigui tant si som de ciències o no, el problema és que hi ha unes variables allà que jo no sé si sap que són i m'ha deixat preocupada avui. Espero que almenys hi hagi algun ministeri que ho sàpiga calcular perquè de veritat em preocupa molt que vostè avui no em pugui explicar una mica aquestes fórmules i dir-me algun exemple concret. Vostè em diu "és generós" fantàstic! però potser vostè i jo no tenim el mateix concepte de generós. Què vol dir generós? Per tant, justament aquí li demano rigor científic i faci el favor de donar-nos uns exemples concrets malgrat ja avui hi haurà variables que no seran exactament les que hi haurà quan la gent es jubili però seria transparent. Jo crec que la transparència s'ha de fer abans no després de les lleis. Em felicito que vostès preveguin de fer-la després però crec que no és la manera de procedir, eh? I torno a dir que amb la CASS encara ho estem esperant. Nosaltres vam fer una reunió pública parlant de com veiem aquella llei van sortir varis portaveus de Demòcrates per Andorra dient que ho explicarien. Han passat molts mesos i encara ningú ha explicat res. Per tant, no puc compartir que sigui una bona manera de fer. Només dir això, la fórmula complicada hi és perquè vostès han volgut que hi sigui perquè si es pot fer senzill em costa entendre perquè ho compliquen o llavors em fa mal pensar i dic potser hi ha alguna cosa que ja ens va bé que ningú ho entengui.

I només el que li volia dir... vostè en el seu argumentari d'abans ens ha vingut a dir que vostès s'han anticipat que solucionen problemes.... miri, no sé que dir-li, solucionar-ne no ho sé, -potser li acceptaré que algú a la seva manera ho haurà solucionat-, però més que solucionar-los jo gairebé diria que n'han generat molts de problemes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sr. Altimir... no voleu intervenir.

Per part de Govern...

Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument per això no em desplaço a fer la intervenció...

Només al Sr. Bartumeu en relació a les conclusions de la taula i al fet d'haver-les o no utilitzat. Ja li puc assegurar que potser no amb la mateixa brillantor expositiva del redactat però els arguments que ens van portar a assentar-nos prop de vint reunions amb la plataforma eren estrictament les que he llegit. No poden ser d'una altra manera. Els motius per als quals el sistema no és viable i no és sostenible són els que reflecteixen les conclusions que vostè subscriu a través de la taula de la funció pública de l'any 2010, i aquests van ser els arguments que ens van portar a dir: "hem de treballar sobre això". I uns arguments que, li he de dir, en la plataforma dels sindicats són compartits, ja ho admeto, perquè a més a més els han signat també en aquest document, òbviament.

El problema és quan comences a avançar amb com s'hi ha de portar solució, i aquí vostè Sr. Bartumeu ho sap perfectament. Jo li respecto el discurs i l'entenc, a més a més, però vostè sap que la disparitat de visions, d'interessos i de maneres d'afrontar aquesta problemàtica dins de la pròpia plataforma acaba fent molt complicat buscar solucions homogènies i buscant solucions que et permetin arribar a un text com el que presentem avui des de l'acord global.

Per això jo vaig insistir moltíssim, malgrat es podia intuir que no aconseguiríem arribar a un acord global, malgrat això, en continuar negociant perquè a partir d'aquesta negociació s'han pogut anar introduint moltes petites coses que estan reflectides amb aspectes en l'articulat del Projecte de Llei que avui aprovem i, per tant, ja és un avenç. No és el desitjable, no és el que hauria estat fantàstic, és un acord global però, en tot cas, es van poder introduir moltes coses a partir d'unes negociacions que s'iniciaven a partir, estrictament, del que diuen els acords 32 i 33 de la taula de la funció pública.

Per tant, això és així i el que tampoc puc admetre és que es digui que es va prescindir absolutament d'aquest acord... No és veritat! És que és l'origen de tot plegat.

Finalment, per acabar Sr. síndic, en relació a la fórmula i la no fórmula... Escolti, me n'alegro que des

de la seva vessant de ciències la pugui entendre i és que això és un debat una mica absurd. La fórmula és una fórmula d'un càlcul actuarial, no té ni secrets ni té res a amagar. Si vostè vol que fem un exemple pràctic doncs, escolti, jo encantat i li farem: m'envia una hipòtesis, em diu una persona a quin any va néixer, quan va començar a treballar, quin salari cobra i li diré exactament doncs, què sortirà en la fórmula.

Em sembla, està clar, que no es tracta d'això. La fórmula és complicada perquè el tema és complicat; és un càlcul actuarial i només gràcies a tenir una fórmula complicada i un càlcul actuarial es podran fer les previsions i podrem aportar els diners. El tema és ben senzill d'entendre, si es vol s'entén i si no es vol no s'entén però, en tot cas, no hi ha res més que això i portar-ho a la casuística... No sé si el Sr. síndic ens deixaria portar una pissarra aquí i començar a fer classes de matemàtiques doncs, no crec que ens porti res. Del que es tracta és d'entendre el concepte, insisteixo, i el concepte és clar: el Govern ha agafat un compromís que és començar a dotar un fons per fer front als compromisos que des de fa trenta anys l'Administració ha adquirit i que no s'havia ocupat de dotar. Aquest és l'únic cas i això és l'únic que cal tenir clar. I passats els anys i vist el nombre de persones que són beneficiàries d'aquests compromisos el resultat és que no s'hi pot fer front amb la seva globalitat i el que hem buscat és una fórmula perquè s'hi pugui fer front de manera, insisteixo, molt generosa; no dic justa en el sentit de què evidentment, qui pensava tenir deu si té vuit... no estarà content, però cregui'm que tenint la caixa a zero el resultat d'aquest Projecte de Llei és molt, molt satisfactori.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions, acabem doncs aquí el debat i procediríem a la votació de les altres parts del text que no han estat objecte de reserva d'esmena.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Hi ha un silenci)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

18 vots a favor, 6 en contra.

(El Sr. secretari s'equivoca al llegir el resultat de la votació)

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat, 19 vots a favor i 6 en contra. A la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem tot seguit al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació del Projecte de llei de plaques de matrícula personalitzada de vehicles.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 76/2014, del 10 d'octubre.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió, la Sra. Olga Adellach Coma nomenada ponent per part de la Comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 26 de juny va entrar a tràmit parlamentari el Projecte de llei de plaques de matrícula personalitzada de vehicles, i en conformitat amb els articles 92 i 93 del Reglament del Consell General, els grups parlamentaris van presentar-hi esmenes a l'articulat, en concret, 11 esmenes: 9 esmenes el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 2 esmenes el Grup Parlamentari Demòcrata.

El Projecte de llei i les esmenes a l'articulat presentades van ser tramesos a la Comissió Legislativa d'Economia el 22 de setembre. El 25 de setembre la Comissió va iniciar els seus treballs i em va nomenar ponent d'aquest Projecte de llei. I els dies 26 de setembre i 8 d'octubre, la Comissió va debatre i votar les esmenes presentades.

De les 11 esmenes presentades: 7 esmenes van ser aprovades per unanimitat, 1 esmena va ser retirada i transaccionada per unanimitat i 3 esmenes van ser rebutjades.

Així mateix, la Comissió va acordar per unanimitat adequar els aspectes gràfics i de presentació del Projecte de llei, a l'Acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis, del 18 d'abril del 2002, així com corregir els errors ortogràfics i de referència detectats.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Comencem el torn de les intervencions dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la consellera Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Les matrícules personalitzades són, tal i com es dedueix del seu nom, unes plaques per les quals el propietari del vehicle paga una quantitat de diners extra per tenir la seva pròpia selecció de números o lletres que en general, formen una frase, paraula, lema o abreviatura que la identifica com a persona o amb la qual vol ser identificat.

Sabem que als Estats Units la gent pot triar el disseny i l'estampat que prefereixi en la seva matrícula. Hi ha variacions segons els Estats i en algun, com Florida, fins i tot convoquen una votació popular per escollir la nova placa entre diversos dissenys proposats.

Però les matrícules diferents no són exclusives d'Amèrica del Nord. Són conegudes les subhastes de matrícules a la Xina, sobretot a Hong Kong, on es van arribar a pagar 370.000 dòlars per una placa de matrícula amb el nom dels Beatles i es poden trobar plaques com Batman, Avatar o Starwars pel carrer.

Les plaques de matrícula més cares del món poden arribar a xifres realment altes, sobretot en els països de l'Orient Mitjà. Però això no és exclusiu de països llunyans. Al Regne Unit està permesa la compra-venda de números de matrícula.

La finalitat que mou als amants dels vehicles és variada i generalment la passió pels automòbils i pel col·leccionisme.

Andorra actualment disposa d'un disseny de matrícula molt atractiu. Per la qual cosa, en aquesta llei l'únic aspecte a considerar és la possibilitat recaptatòria que pot comportar el disposar d'aquestes plaques de matrícules personalitzades pels vehicles andorrans.

Tot i que pensem que no tindrà una recaptació tan alta com planteja la memòria econòmica en les arques de l'Estat, que el primer any es situaria entre 1,3 i 1,5 milions d'euros, podem arribar a compartir que poden ser atractives.

El nostre grup parlamentari no va presentar esmenes però hem donat suport a moltes de les esmenes plantejades i moltes transaccionades que anaven a millorar el text.

No hem volgut donat suport a l'esmena que plantejava una disminució de les taxes ja que aniria en contra de la voluntat de la Llei provocant un desequilibri en la recaptació.

Per tot l'exposat el nostre grup parlamentari donarà suport al Projecte de Llei de plaques de matrícula personalitzada de vehicles.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. conseller David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest final de legislatura ens està portant a una situació curiosa.

Amb l'ànim d'aprovar el màxim de lleis possibles a corre cuita, estan rebaixant la qualitat legislativa i, fins i tot, perdent oportunitats de fer les coses bé, i aquesta Llei és un exemple.

A la sessió anterior vam aprovar la Llei reguladora de la contractació electrònica i dels operadors que desenvolupen la seva activitat econòmica en l'espai digital, una llei que és cert que vam votar a favor però perquè compartíem el fons, però ja vam manifestar que teníem seriosos dubtes sobre la seva qualitat. I avui ens tornem a trobar amb el mateix, amb la votació d'aquesta Llei però, en tot cas, el nostre grup entén que aquest cas és pitjor que la llei mencionada anteriorment, tant pitjor que per a nosaltres aquesta Llei avui no s'hauria de votar i el Govern l'hauria de retirar, perquè el Govern ha volgut impulsar la personalització d'un símbol distintiu com són les plaques de matrícula, -que, per cert, és una iniciativa que compartim-, però, ho han fet d'una manera maldestra i, sinó, com s'entén que una matrícula personalitzada de dos lletres i tres xifres costi 300 euros la reserva i 200 euros mantenir-la cada any i, en canvi, una matrícula de menys de cinc lletres o cinc caràcters costi 6.000 euros i mantenir-la cada any també costi 200 euros, costi el mateix que l'anterior.

Mantenir una matrícula de dues lletres cada any costarà el mateix que mantenir una matrícula de dos lletres i tres xifres.

Per altra banda, hi ha el preu de l'oportunitat que entenem que es deixa perdre.

Mentre una matrícula de dos lletres, per exemple, es fan pagar 6.000 euros per reservar-la, després

mantenir-la durant anys i anys valdrà menys que fer un cafè diari, 17 euros al mes. Com s'entén que per pagar una cosa... reservar una cosa de 6.000 euros després et costi 17 euros al mes mantenir-la? I és que el problema ve donat perquè el Govern i el grup parlamentari que li dóna suport ha apostat per les taxes com a forma de recaptació, i la naturalesa de les taxes no permet diferents preus pel manteniment de les matrícules, per això han de pagar la mateixa quantitat sigui la combinació de xifres i lletres que sigui.

Els socialdemòcrates estem convençuts que Govern hauria de retirar avui el Projecte de llei i refer el text basant-se en la fórmula dels preus públics, de la mateixa manera que es fa amb els forfets escolars, per exemple, per tal de modular efectivament i òptimament el cost de les tarifes que es proposen.

En tot cas, el nostre grup parlamentari va presentar nou esmenes al text per intentar solucionar els problemes que vam detectar, i de les nou esmenes se'n van aprovar cinc per unanimitat i una va ser transaccionada.

Per tant avui, el que podem dir és que el text no ens satisfà, i en cas que el Govern no retiri aquest Projecte de llei, el nostre grup parlamentari votarà en contra per entendre que no presenta la qualitat legislativa mínima exigible a les iniciatives legislatives que s'aproven en aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Demòcrata. Té la paraula la consellera, Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a consideració d'aquesta Cambra el Projecte de llei de plaques de matrícula personalitzada de vehicles.

El Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a aquest Projecte de llei, des del convenciment que és una iniciativa positiva pel nostre país.

Tots sabem que les plaques de matrícula, a part d'identificar i individualitzar un vehicle, són també una manera d'exportar la marca del país a l'estranger.

Així doncs, a Andorra l'any 1929 per primera vegada el Consell General va obligar a declarar tots els vehicles, des de llavors han passat 85 anys i hi han hagut diferents models de matrícula.

Avui, però, ens toca parlar per primera vegada en aquesta Cambra de les matrícules personalitzades i és per això que vull aprofitar aquesta intervenció per agrair a l'Automòbil Club d'Andorra que hagués fet aquesta proposta i també al ministre Jordi Alcobé per haver tingut la iniciativa de portar aquest Projecte de Llei a la Cambra parlamentària.

És ben sabut que a molts països del món estan regulades les plaques de matrícula personalitzada i també a Andorra la regulació d'aquest tipus de plaques de matrícula és coherent, mitjançant aquest Projecte de Llei, per diferents raons: en primer lloc, per l'oportunitat de desenvolupar un símbol d'identitat i innovador propi de l'Estat; en segon lloc, perquè hi ha diversos col·lectius de la societat que tenen interès en què hi hagi aquest tipus de matrícules, sobretot els aficionats a l'automobilisme; i en tercer lloc, perquè suposarà un ingrés per l'Estat, quelcom gens menyspreable en aquests moments.

La implantació d'aquest sistema de matrícula implica, per tant, que hi hagi taxes associades al servei públic i a les funcions administratives que això comporta i són les següents: la taxa de reserva de placa de matrícula personalitzada que grava la titularitat del dret de reserva de les plaques de matrícula; la taxa d'atribució de placa de matrícula personalitzada que grava la seva adquisició i el dret de gaudir-ne; i en tercer lloc, la taxa de tinença de placa de matrícula personalitzada que grava la seva titularitat i que és anual.

Hem tingut l'oportunitat de parlar amb persones de l'Automòbil Club d'Andorra, que coneixen molt bé el món de l'automoció i tot el vinculat amb les plaques de matrícula, i que recomanaven que els preus d'aquests tipus de matrícules fossin populars, perquè és cert que encaixa amb el tarannà andorrà i per tant, ha de ser un projecte per a tothom, no només per a aquells que s'ho puguin pagar.

Finalment entenem que les taxes plantejades pel Projecte de Llei són l'equilibri just: ni els preus populars que voldria l'ACA, ni uns preus elitistes.

Això de "Hauríem d'aprovar les lleis a corre cuita", senyor López no té raó...

(Se sent riure)

Ai! Sr. Rios no té raó, en absolut!

Jo el que no faré en aquesta intervenció és entrar en la qüestió tècnica del perquè s'ha previst una taxa i segurament ho explicarà el Sr. ministre, però ha de reconèixer que vostès van presentar una esmena que tècnicament no era correcta.

Si pensava que no havien de ser taxes, que havien de ser preus públics, ho podria haver plantejat via esmena. En canvi, va proposar unes taxes

modulables que eren jurídicament incorrectes... i vostès ho han reconegut.

Sr. Rios, la Comissió Legislativa d'Economia ha treballat i està treballant durant aquesta legislatura un total de vint-i-dos lleis, comptant projectes i proposicions de llei, em sembla que a aquestes alçades del curs, no saber com funciona el procediment d'esmenes és greu, i li asseguro que aquesta Comissió no treballa les lleis a corre cuita, vostè ho sap perfectament, no! Treballem bé, perquè, és a dir, el treball el fem abans i quan arribem a les comissions tenim la feina feta, almenys el Grup Parlamentari Demòcrata, i som capaços de prendre decisions adequades i espero que vostès fins ara també ho hagin fet, cosa que amb aquesta Llei no!

No voldria finalitzar la meua intervenció sense explicar quins són els aspectes positius que aporta aquest Projecte de Llei, perquè si ho analitzem, tot són avantatges i està clar que almenys nosaltres no li hem sabut trobar inconvenients.

En primer lloc, a Andorra s'ha escollit una matrícula personalitzada que permet seleccionar les lletres i les xifres fins a un màxim de cinc caràcters, establint unes regles determinades i sense modificar la imatge i el disseny del model actual de matrícula. Això s'ha fet per una raó molt concreta, i és que al no variar cap característica de la matrícula actual, continua sent homologada i assimilada a Europa.

En segon lloc, perquè com he dit a l'inici de la meua intervenció, es reforça la identitat de la matrícula andorrana com a símbol distintiu, original i genuí del nostre país. Estem creant un producte de promoció turística del nostre país i, a més, no ens costa diners.

En tercer lloc, dóna la possibilitat de què el ciutadà triï la numeració que prefereix, no és l'Administració qui ho imposa, sinó que només ho regula.

En quart lloc, la Proposta permet mantenir la numeració actual i per tant, si el ciutadà no té interès en la matrícula personalitzada, tampoc està sotmès a cap taxa extraordinària, per tant la matrícula personalitzada és per qui tria aquesta opció.

I en cinquè lloc, i tal com he dit a l'inici, permet a l'Administració ingressar unes taxes extraordinàries.

Podria anar enumerant avantatges i la llista seria molt llarga, però em sembla que toca acabar la intervenció, i per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari votarà favorablement aquest Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, sincerament pensava que després del debat més acalorat de les dues hores i mitja anteriors, aquesta Llei passaria sense massa discussió política, però veig que haurem de fer un debat centrat en la fiscalitat i penso que hem d'aprendre molt d'aquest tema.

Bé, començaré doncs fent una ressenya històrica. Penso que és important que aquesta Llei situar-la en perceptiva també d'aquest context històric de les matrícules d'Andorra.

Fa 103 anys, concretament el dia 13 d'agost del 1911, arribava el primer cotxe a Andorra, travessant el Port d'Envalira, -o el que s'anomenava també llavors el port de Fra Miquel-, fins a Soldeu. Curiosament dos anys abans que s'inaugurés la carretera de la Seu a Andorra. Era un DFP (sigles de Doriot, Flandrin & Parant, una marca francesa que va deixar de fabricar-se al 1926) amb matrícula per tant francesa, que va tardar dos hores per recórrer el trajecte entre Ax les Thermes i Soldeu per carretera, -o més aviat un camí potser de carro-, que tot just aquell estiu s'acabava de construir. Una aventura ben relatada al llibre en anglès "The passes of the Pyrenees" escrit per Charles Freeston el 1912 i reproduït i traduït al català pel Ministeri d'Affers Exteriors el 2009 sota la col·lecció: l'Andorra dels viatgers.

Em permeto començar amb aquesta ressenya històrica perquè aquest Projecte de Llei que avui debatem en aquesta Sala guarda una relació directa amb la història dels automòbils del Principat d'Andorra i de la seva identificació, i per tant està estretament lligat a la història del nostre país des de principis del segle XX. Uns automòbils, uns vehicles que han evolucionat tant com ho ha fet l'economia i societat andorrana i avui en dia podem dir que Andorra compta amb un dels parcs automobilístics més importants del món, amb prop d'un vehicle per cada habitant.

Així, si els primers automòbils van arribar a Soldeu per França el 1911, i a Andorra la Vella per Espanya, el 1913, no és fins al 1929, el 13 de maig del 29, que el Consell General obligava a declarar tots els vehicles matriculats i per matricular a Andorra; data que coincidia amb l'obertura de les carreteres amb la unió de totes les parròquies i de punta a punta del país. Ja en aquell moment, l'increment del nombre

de vehicles implicava la necessitat d'establir un cens de vehicles amb identificació pròpia, la matrícula.

El Consell General acordava més tard, el 4 de maig del 34, 1934 cinc anys més tard, canviar les plaques de matrícula que portessin les sigles o inicials "R.A.", en referència a l'anacronisme "República d'Andorra" per "AND" i posteriorment, el 7 de juny del 43, a la vista de l'increment del nombre de vehicles, el Consell també acordava modificar la placa de matrícula de forma que a l'arribar al número 700, es comencés de nou amb una numeració amb la codificació "AND-1A", fins que aquesta assoleixi el codi "AND-700A". Aquesta sèrie amb la lletra A ja es va instaurar al 1940, i va durar només 7 anys fins al 51. Al 51, per Avís del 9 de setembre del 1951, les matrícules comencen novament amb la numeració "AND 1" i per primera vegada, també es regulava el disseny de les plaques de matrícula identificant el color negre de les lletres i xifres, i el fons en blanc.

L'any 1958, l'Acord de 2 de maig i l'Ordinació de 22 de maig, estableixen nous criteris per definir la placa de matrícula, segons un model presentat per l'Automòbil Club d'Andorra, una associació que ha tingut i segueix tenint, com recordava la consellera Adellach, un rol molt important fins a l'actualitat en relació a les plaques de matrícula. La nova matrícula incloïa el nom "Principat d'Andorra", i també es regulava el seu format i la composició del seu contingut, amb l'escut d'Andorra, el número d'identificació del vehicle i el nom del país. També s'establia l'any 58 l'obligatorietat de portar una placa ovalada amb l'anagrama "AND". A dia d'avui, aquest model de més de 50 anys, ha perdurat, malgrat algunes modificacions en el disseny i la tipografia de les lletres i xifres.

Finalment destacar que l'any 89, el Consell General canvia el format de la placa de matrícula així com la codificació, introduint una tipografia de caràcters més estirada i introduint la lletra "A" en primera posició i seguida de quatre xifres, en lloc de les cinc xifres existents. El nou disseny només durarà uns mesos, però es manté la lletra en la primera posició de la placa de matrícula.

Aquesta és una breu història de les plaques de matrícula ordinàries d'Andorra però també hi ha altres plaques de matrícula com per exemple les matrícules temporals, les matrícules de "prova", les dels vehicles oficials, les matrícules dels vehicles de cossos diplomàtics, les matrícules pels vehicles especials, per les motocicletes o les matrícules reduïdes, totes elles tipificades en el Codi de la Circulació.

Amb aquesta Llei, les plaques de matrícula dels vehicles andorrans incorporen una nova

característica, la personalització de la identificació de les plaques, que s'emmarca en una lògica evolució al nostre país i fora de les nostres fronteres.

En termes generals, cada país ha confeccionat els seus propis models i codificació de plaques de matrícula. A la Unió Europea, la normativa comunitària ha conduït a una certa homogeneïtzació en les plaques de matrícules. Si bé existeixen a cada país, nombroses matrícules amb un grau de personalització més o menys elevat. La consellera Bonet ha exposat diversos exemples, al Regne Unit amb una tradició important en quant a nivell i llibertat de personalitzar les matrícules. També al Regne de Bèlgica, una recent Llei del 31 de març del 2014 permet seleccionar la codificació, dins dels models establerts, de les matrícules i recordava casos com Estats Units, Hong Kong, Canada, Emirats Àrabs, on també hi han hagut exemples multimilionaris de venda de plaques de matrícula. Recordava la matrícula *Beetles*, la Sra. Bonet, jo recordo la matrícula 1 als Emirats Àrabs que ha sigut venuda per 10 milions de dòlars. Per tant realment un sector amb un interès econòmic important.

Les matrícules personalitzades són doncs, als països que regulen aquesta pràctica, una forma diferent d'identificació i d'imatge del país. Una manera d'innovar en els procediments administratius, però també una eina de recaptació, per les taxes que es requereixen en l'adquisició d'aquest tipus de matrícules.

Així el Projecte de Llei regula la possibilitat d'adquirir matrícules personalitzades de vehicles de forma similar a altres països, amb l'objectiu de crear un nou servei públic exclusiu que dona satisfacció a una determinada demanda i a un interès arrelat pel sector del motor en una part significativa de la societat andorrana. I també una pràctica que consolida la imatge i unes característiques pròpies d'un Estat, i que pot representar una font d'ingressos no menyspreable per les arques públiques.

La personalització consisteix a la pràctica en poder escollir les lletres i xifres que componen la placa de matrícula amb un mínim de dos caràcters fins a un màxim de fins a cinc, d'acord a unes regles establertes i sempre sense alterar ni el disseny atractiu que avui en dia té la placa de matrícula andorrana, ni la seva composició ni imatge actual.

Així, amb l'adquisició prèvia reserva i prèvia autorització del Govern de la placa de matrícula personalitzada, es confereix al seu titular la possibilitat de mantenir la propietat d'aquesta matrícula de forma indefinida, sense poder però comercialitzar amb la mateixa, vendre-la, cedir-la, donar-la i havent-la de lliurar a l'Administració en

cas de baixa. El procediment de reserva és senzill i àgil, acotant-se els terminis de reserva i atribució d'una placa de matrícula personalitzada a un termini màxim d'un mes.

A més, tenint en compte que la reserva i atribució d'una placa de matrícula personalitzada és un servei públic exclusiu de l'Estat, Sr. Rios, públic i exclusiu de l'Estat, -això és molt important pel que direm després-, la Llei regula les taxes corresponents a la reserva, atribució i manteniment de la placa de matrícula personalitzada.

Unes taxes que oscil·len entre els 300 i els 3.000 euros en funció del nombre de lletres que inclou la matrícula amb un mínim de 2 i un màxim de 5. I també hi ha unes taxes especials de 6.000 euros per matrícules exclusives entre 2 i 4 caràcters. Així, l'interès de la matrícula pot raure en les nombroses possibilitats per formar paraules o fonemes que seran propietat de l'adquirent de la matrícula. També es preveu, com recordaven intervencions anteriors, una taxa de tinença que es quantifica en 200 euros per any per totes les matrícules.

Sr. Rios parlàveu que era una Llei maldestra amb una qualitat legislativa pobra, mal feta i precipitada. Mireu, ara entraré en un debat fiscal que penso que no toca massa però sincerament és de mal fer que amb una Llei incompleixi una altra Llei, perquè ens demaneu de fer una cosa il·legal, il·legal. I més m'estranya quan fa 15 dies en aquesta sala es va debatre la Llei de bases de l'ordenament tributari que en el seu article 2, -i no va fer esmena sobre l'article 2- precisa bàsicament, tot i que no la va votar, la diferència, la taxa d'un preu públic i un preu públic no és una taxa. Perquè la taxa es refereix sempre a un servei exclusiu de l'Estat, que no es pot fer amb competència privada. Per tant, una placa de matrícula sempre la dona l'Estat, el Govern, no un privat i mai pot ser un preu públic, estaria molt bé que pogués ser un preu públic per poder discriminar els diferents tipus de manteniment però una taxa és exclusiva de l'Estat perquè és un servei exclusiu i propi de l'Estat i per tant no es pot diferenciar ni tipus diferents de taxes per un mateix manteniment, perquè tant costa el manteniment d'una matrícula de 2 dígits com una de 5 dígits, això costa poc d'entendre, i per tant no es pot diferenciar a nivell fiscal que una taxa sigui de 200 euros per una matrícula de 2 dígits i una mateixa taxa sigui de 500 euros per una matrícula per exemple de 5 dígits. Per tant aquesta no diferenciació no és legal i per tant no es pot utilitzar un preu públic perquè és un servei exclusiu de l'Estat. Per tant si alguna cosa està mal feta és la vostra proposta perquè no té en compte les lleis existents i no l'última Llei que es va votar fa 15 dies sinó la Llei del 96 que deia el mateix, que una

taxa no és un preu públic, la taxa confereix a l'Estat, al servei exclusiu de l'Estat, i el preu públic es pot utilitzar per qualsevol altre fet que no és obligatori que passi per l'Estat com per exemple una guarderia comunal que és un preu públic, o el transport públic o el transport escolar que és un servei públic però que pot fer també el privat. Per tant un greu error i penso que en aquest sentit poques lliçons ens podeu donar sobre aquest tema de política fiscal perquè haureu de saber molt bé, i si ho desconeixeu em preocupa bastant, que no es pot utilitzar per diferenciar taxes en serveis que son idèntics. Per això la taxa de 200 euros per any, i és cert que si considerem que és massa elevada s'hauria pogut reduir a 150 euros o a menys potser però en qualsevol cas no es pot discriminar pel manteniment de la matrícula amb un servei públic.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Vaig acabant Sr. síndic.

A la pràctica, les matrícules es podran adquirir pels vehicles nous o vehicles ja existents, també. En el cas dels vehicles nous, la placa personalitzada s'atribuirà al vehicle nou, i que mantindrà també la seva codificació original amb un registre. En el cas de venda d'aquest vehicle nou o d'aquest vehicle en el futur, doncs, el vehicle recupera la placa de matrícula que li hauria pertocat i que està al registre.

En el cas dels vehicles existents, el propietari podrà tramitar un canvi de matrícula amb el corresponent canvi de carta groga.

I finalment, la Llei també modifica un article del Codi de la Circulació per permetre traslladar plaques de matrícula d'un vehicle a un altre, en el cas de matrícules personalitzades.

En conclusió, i vaig acabant, avui es marca un nou pas en la història de les plaques de matrícula dels vehicles andorrans. Certament una innovació al nostre país que segueix el model d'altres Estats, i que representa una oportunitat per tots aquells propietaris de vehicles que voluntàriament desitgin disposar d'una placa de matrícula personalitzada. I sense dubte, una altra font d'ingressos no menyspreable també per l'Estat.

Vull agrair, doncs, per acabar, la contribució de l'Automòbil Club d'Andorra en el treball conjunt amb el Departament d'Indústria per desenvolupar aquest projecte, una Associació que, un cop més, ha participat en la confecció de nous models de matrícula andorranes, com ja ho va fer l'any 1958.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions, si és que fos el cas.

Sr. David Rios teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el diari de sessions d'avui el guardaré a la prestatgeria perquè hi posaré una etiqueta, "història de la matrícula d'Andorra", molt interessant el que ha explicat el Sr. ministre.

Miri, Sr. ministre, jo l'única cosa que sé és que vostès diuen les taxes. Nosaltres creiem que la fórmula de les taxes o s'adequa o com a mínim no entenem perquè es llença un projecte d'aquest estil, perquè tindrà unes... o sigui, com funcionarà aquest tema. És a dir, si jo sóc una persona que em gasto 6.000 euros per reservar una determinada matrícula, després és lògic i normal que durant la resta de la meua vida estigui pagant 17 euros cada mes? Cada mes! Això vol dir que aquella matrícula no l'agafarà mai més ningú més, perquè és que mai l'alliberaré. No em suposa cap càrrega a mi mantenir aquella matrícula. Una matrícula que té un preu espectacular. Bé, d'acord que ja l'he pagat al començament, he pagat 6.000 respecte a altres que han pagat 300. Però vostè creu que ja aquella matrícula l'he de mantenir a 17 euros al mes.

És per això que nosaltres ens queixem, creiem que aquesta era una oportunitat per, doncs, està clar, de fomentar el nostre país a fora, quan els cotxes viatgin a fora amb matrícules personalitzades, incentivar una mica uns ingressos que tampoc seran per tirar coets, però bé, està bé, i hi ha gent que li fa gràcia tenir la matrícula personalitzada. Però nosaltres creiem que el disseny d'aquesta Llei tal com està exposada, potser la nostra fórmula no era la correcta, però tal com està exposat, no és lògic i normal. I és per això que ens queixem i per això votem en contra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Olga Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No sé si m'he excusat a d'alt de la tribuna, que li he dit Sr. López, però és clar, com que la Proposició de llei de reactivació econòmica la va presentar el Sr. López, i no estem acostumats a què una proposició de llei normalment la presenten els grups parlamentaris, i ja ho sabem que molts estan en campanya electoral i sobretot vostès.

Que la fórmula de les taxes no s'adequa. Li torno a repetir Sr. Rios, el que no entenem, és que sabent quin és el procediment quan estàs a tràmit parlamentari que pots presentar esmenes, que vostès no ho haguessin fet bé. Jo és que realment em sembla increïble, li torno a repetir, que a aquestes alçades que estem acabant la legislatura, amb una Comissió, almenys la nostra i la que hi és vostè sempre present també o quasi, que han fet tantes lleis o que s'han presentat tantes proposicions de llei, doncs, que fins i tot, facin aquest error, podia haver presentat perfectament les esmenes tal com ho estava comentant. I no ho ha fet. Doncs, s'han equivocat, reconegui-ho. S'han equivocat. El tràmit parlamentari és un i la presentació d'esmenes té també una manera de ser, i vostès no ho han fet bé.

I aquesta llei, per a mi, doncs que aprovarem d'aquí un moment, doncs, és una llei bona que té molts avantatges. I que si en algun moment, això és el que penso jo, i no sé si el Sr. ministre ho corroborarà, però que si en algun moment, doncs, les taxes o els preus que s'imputen no són els adequats, sempre es pot presentar doncs, una modificació a través de la llei del pressupost, no de la manera que vostè ho diu, d'una altra, però es pot fer.. sí, sí que es pot fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Bé, només per contestar a la Sra. Adellach. Bé, nosaltres ens equivoquem amb les esmenes, vostès s'equivoquen amb les lleis, i ara properament el ministre Cinca entrarà una modificació de la Llei de l'IRPF, precisament per un error comés per vostès.

És a dir, si us plau, no ens retreguin, no ens retreguin coses d'aquestes que a més a més no tenen cap mena d'importància. No ens ho retreguin, i que tots som humans i que tots ens equivoquem. I ha errors molt

més grans que aquests que vostè m'està tirant a la cara, i que jo no tenia previst de dir-ho mai, però miri, realment és que m'ha vingut ganes de dir-ho després del que vostè m'ha dit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Jo aquí avui, en aquesta sala, estic defensant el Projecte de llei de matrícules personalitzades, i sé com s'ha passat en Comissió. Sé el que vostè acaba de dir avui i no li puc dir d'una altra manera i no li retiraré el que he dit, perquè és que tinc tota la raó.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Sí, miri, volia introduir... nosaltres vam, en referència al tràmit parlamentari i discussió, precisament de les esmenes, precisament en bona fe vam estar parlant amb la Sra. consellera Calvó, i li vam estar exposant i de fet vam tenir un diàleg molt sincer sobre si aquestes esmenes s'adequaven o no, etc. I vam arribar a un acord, que és el normal. Mai de la vida m'hagués esperat que vostè em retraiés avui que hi havia una esmena mal feta. Mai de la vida!

Jo entenc que nosaltres podem arribar a parlar a nivell intern, podem arribar a acordar, en aquest cas no vam arribar a cap acord, però, de fet, hi va haver l'esforç d'intentar consensuar entre els dos grups un text que fos bo.

És més, fins i tot, jo li vaig proposar a la Sra. Calvó que el Govern retirés aquesta llei i la presentés amb una altra fórmula. Per tant, ja vaig avançar el que he dit avui en aquesta sala.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Els pregaria que anéssim tancant aquest debat.

Sra. Adellach teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, li donaré la raó en una cosa, i és que és veritat que en comissió, doncs, es treballa bé, i la veritat tenim un diàleg molt constructiu. Però la veritat és que quan vostè va exposar, doncs, això a la Sra. Calvó, ja no es podia fer res, perquè vostès no havien utilitzat el tràmit corresponent a l'hora de fer esmenes.

Ja està, simplement això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions, i vist el manifestat obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

22 vots a favor, i 3 en contra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, gràcies.

A la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de llei.

Suspenem la sessió durant 5 minuts.

(Se suspèn la sessió)

(Són les 19.22h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 19.40h)

Passem al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació del Projecte de llei del Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 80/2014, del 17 d'octubre.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot nomenada ponent per part de la Comissió. Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 3 de juliol la Sindicatura va admetre a tràmit parlamentari el Projecte de llei del Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i d'acord amb els articles 92 i 93 del Reglament del Consell General, els grups parlamentaris van presentar-hi esmenes a l'articulat, en total 25 esmenes: 6 esmenes del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 19 esmenes del Grup Parlamentari Demòcrata.

El Projecte de llei i les esmenes a l'articulat presentades van ser tramesos a la Comissió Legislativa d'Economia el 24 de setembre.

El 26 de setembre, la Comissió va iniciar els seus treballs amb la meua nominació com a ponent. I els dies 8, 10 i 15 d'octubre, van reunir-se per debatre i votar les esmenes presentades.

De les 25 esmenes presentades: 13 esmenes van ser aprovades per unanimitat, 8 esmenes van ser retirades i transaccionades per unanimitat, 1 esmena va ser retirada i 3 esmenes van ser rebutjades.

Així mateix, la Comissió va acordar, per unanimitat, adequar els aspectes gràfics i de presentació del Projecte de llei, a l'Acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis del 2002, i corregir tots els errors ortogràfics i de referència detectats.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passen al torn d'intervencions per part dels grups. Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* és el mitjà de comunicació escrit que l'Estat utilitza per publicar les seves normes jurídiques, com ara tractats, lleis, decrets i reglaments, i d'altres actes de naturalesa jurídica... ai, pública, perdó.

Una vegada que les normes o decisions han estat aprovades o sancionades pels respectius òrgans dels poders de l'Estat, han de ser promulgades i publicades perquè tinguin efectes jurídics, i per tant siguin acatades i reconegudes com a part de l'ordenament jurídic de l'Estat. Això amb base amb el principi que la llei ha de ser publicitada perquè sigui legítima.

A casa nostra la publicació ordenada i periòdica de les normes es remunta a l'any 1983 en què es va

aprovar la Llei del *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Des d'aleshores s'han anat publicant totes les disposicions emanades del Consell General, del Govern, dels comuns, dels quarts, de les entitats públiques i parapúbliques.

La seva publicació en format paper feia que tingués un cost econòmic tant per l'usuari com per l'Administració.

Des de l'any 1998 es disposava de la web amb el seu motor de recerca del *Butlletí* en format electrònic fet que facilitava la seva consulta per part de la ciutadania.

Però actualment, i després de 26 anys de funcionament han estat diversos factors que han determinat aquesta reforma legislativa.

D'una banda era evident l'obsolescència del motor de recerca degut a la gran quantitat de documents existents.

D'altra banda l'evolució legislativa que ha viscut el nostre país en els últims anys.

El canvi més important que presenta aquest Projecte de llei és el pas del suport paper al suport electrònic gràcies a l'existència de la certificació electrònica que ho avala com també a la millora de la web facilitant als usuaris la consulta.

També cal destacar que aquesta transformació suposa un estalvi econòmic important a l'Administració i a l'usuari, així com un guany en la lluita de contaminació mediambiental i la reducció de l'ús de paper, ja que l'usuari pot accedir de forma gratuïta als continguts amb les mateixes garanties d'informació.

El nostre grup parlamentari, que no va presentar esmenes perquè compartia l'objectiu del Projecte de llei, ha donat suport a la majoria d'esmenes presentades i transaccionades que han millorat el text, en concret a l'esmena que fa referència a detallar les taxes que s'apliquen als organismes per la publicació de números extraordinaris com per la publicació d'anuncis no oficials.

Per tot l'exposat el nostre grup parlamentari donarà suport a l'esmentat Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Avui votarem la reforma de la Llei *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* que data del 19 de maig de 1983. 31 anys després ja tocava la seva revisió. En tot cas, ja ho va intentar el govern socialdemòcrata al 2010 però lamentablement no va prosperar. Algun dels consellers asseguts en aquesta Cambra se'n poden recordar.

Però bé, al segle XXI, i per fi al 2014, podrem eliminar la gran quantitat de paper que genera el BOPA actual.

Hem de constatar que la precipitació en la seva aprovació ha fet que manquessin reflexions en alguns casos, i m'explico: per exemple, si al BOPA se li poden enviar telemàticament anuncis dels coprínceps, del Consell General, del Govern, del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia, de l'Administració de la Justícia, dels comuns, dels quarts i d'altres organismes públics, com sabrà el Servei del BOPA si la persona que envia aquests anuncis per la seva publicació està autoritzat, o no?

En aquest efecte, el nostre grup parlamentari proposava que la Secretaria General del Govern creés un registre de signatures digitals o manuscrites de les autoritats i funcionaris facultats per signar la inserció dels originals destinats a la publicació. Lamentablement la nostra proposta no va ser acceptada per cap dels altres dos grups.

Aquesta obligació, la del Registre de signatures manuscrites i digitals, l'entendem que ha de ser obligatòriament fixada per llei i en cap cas ha de ser per reglament perquè així garantim un respecte i un ordre de totes les institucions en el compliment que fixa la Llei per a tramitar anuncis telemàticament al Servei del *Butlletí*.

Veurem amb l'aplicació de la Llei i el desenvolupament dels reglaments com es gestiona aquesta necessitat perquè caldrà, segur, tenir una llista actualitzada amb les signatures digitals o manuscrites de les persones autoritzades a enviar anuncis al Servei del BOPA.

Aprofito, en tot cas, per anunciar amb preocupació que a Andorra encara falten textos legals bàsics per l'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics. Uns texts que reconeguin els drets dels ciutadans a relacionar-se amb les administracions públiques per mitjans electrònics i que regulin els aspectes bàsics de la utilització de les tecnologies de la informació en l'activitat administrativa, en les relacions entre les administracions públiques, així com en les relacions dels ciutadans amb les mateixes amb la finalitat de

garantir els seus drets, un tractament comú davant d'elles i la validesa i eficàcia en l'activitat administrativa en condicions de seguretat jurídica.

És per tot això que els socialdemòcrates demanem que reflexionin profundament sobre tots aquests textos legals que fa anys que Andorra com a país hauria d'haver superat i que es posin les bases legals que he mencionat per tal que puguem esdevenir una societat normal en la relació entre ciutadans i administracions.

En tot cas, el nostre grup parlamentari votarà a favor de la Llei del BOPA ja que suposa una necessària modernització del *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera Sra. Patrícia Riberaygua.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

El *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* és el mitjà de publicació oficial de les normes jurídiques i dels actes i els anuncis que han de ser objecte de publicitat oficial. Aquesta publicació els dona publicitat, vigència i validesa.

És l'instrument que garanteix el principi constitucional de publicitat de les normes jurídiques, imprescindible en qualsevol Estat de dret. És per aquest que esdevé una eina necessària per a molts professionals de diferents gremis, com els del món de la justícia, però també per a la ciutadania per informar-se de les lleis, dels tractats i acords internacionals, dels reglaments i ordinacions, dels edictes, nomenaments i cessaments, concursos i subhastes, adjudicacions, ajuts i beques, subvencions, sentències, citacions, calendaris i horaris, proclames matrimonials i altres disposicions que emanen de diversos organismes.

Des de fa 31 anys, el BOPA es regeix per una llei aprovada pel Consell General, el 19 de maig del 1983, que consta de 4 articles.

Es feia palesa, doncs, la necessitat d'elaborar una llei completa, i coherent en els nostres temps, gràcies a l'experiència acumulada, tenint en compte l'evolució sociològica viscuda i l'evolució tecnològica. Així es donen les eines i la seguretat jurídica per al bon funcionament del *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Amb la llei que votarem avui en aquesta Cambra es renova totalment el *Butlletí Oficial d'Andorra*, en efecte.

En primer lloc, el suport paper queda eliminat, el reemplaça la versió digital que es troba en una nova web, que ja està en funcionament. Aquest canvi permet una consulta més fàcil i eficaç i a més representa un estalvi important per l'Administració i, evidentment, també representa una mesura sostenible des del punt de vista mediambiental. Només s'imprimiran tres exemplars en paper de cada número per conservar-los a l'Arxiu Nacional d'Andorra.

En segon lloc, la consulta del *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* és totalment gratuïta per a l'usuari, a més de ser lliure i universal.

El treball en comissió ha sigut molt constructiu per tenir un text encara més polit i amb més seguretat jurídica.

En aquest sentit, voldria destacar algun canvi que hem aportat :

En primer lloc, hem adequat la terminologia perquè sigui coherent amb el paquet de lleis relatives a l'espai digital que hem treballat i estem treballant en comissió. Entre aquestes lleis, es troba la llei reguladora de la contractació electrònica i dels operadors que desenvolupen la seva activitat econòmica en un espai digital, ja aprovada en el ple del 16 d'octubre, i la llei dels serveis de confiança electrònica, actualment en treball en la comissió i que voldria afegir que amb l'aprovació d'aquesta llei de serveis de confiança electrònica, es resoldrà el problema que preocupa el conseller Rios.

En segon lloc, hem donat la possibilitat de publicar anuncis no oficials d'organismes públics sense que ho determini una norma jurídica, per tal de poder donar publicitat a anuncis que poden ser d'interès general (per exemple, la demanda de pressupost per a treballs d'un organisme públic que no està obligat de publicar-ho al BOPA).

En tercer lloc, hem insistit en reforçar l'accessibilitat del BOPA a tots els ciutadans.

En quart lloc, hem addicionat un capítol de Taxes del *Butlletí Oficial d'Andorra* per a poder regular les taxes a les quals fa referència la Llei. També hem afegit una Disposició addicional per poder actualitzar aquestes taxes amb la Llei del pressupost general.

Finalment, hem afegit una disposició transitòria segona, relativa a l'aplicació de l'article 16 punt 2, que es refereix a la custòdia de les edicions del BOPA a l'Arxiu Nacional d'Andorra. En efecte aquest ha de custodiar els fitxers electrònics i tres exemplars en paper de cada número. L'arxiu n'ha de

garantir la conservació, la custòdia i el tractament per permetre'n la consulta de manera permanent. Amb la disposició transitòria es dóna al Govern la facultat de fixar la data a partir de la qual aquesta custòdia ha de ser possible a nivell informàtic.

Després de 31 anys amb aquesta llei, ens dotem d'una eina jurídica moderna i adaptada als nostres temps, que ha de garantir el bon funcionament del Butlletí Oficial d'Andorra i, com no pot ser d'una altra manera, la seva accessibilitat per part de la ciutadania.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà favorablement el Projecte de llei del Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

D'entrada agrair els vots favorables de tots els parlamentaris a aquest Projecte de llei i per tant doncs, a un projecte de llei que avui es debat en aquesta sala i que fa entrar el BOPA, el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra de ple al Segle XXI.

La principal aportació d'aquest Projecte de llei és la desaparició com s'ha comentat de l'edició impresa del BOPA, que quedarà substituïda per una edició digital amb els mateixos efectes i garanties jurídiques. Ressaltar també els tres principals avantatges d'aquest nou BOPA respecte l'antic que hem estat utilitzant des de l'any 89 ara fa 25 anys.

En primer lloc, una reducció evident dels costos d'edició del Butlletí, reducció que es traduirà en una menor despesa per l'Administració pública, en segon lloc, un avenç en sostenibilitat i en respecte pel medi ambient, i en tercer lloc i potser aquest sigui el més important, una millora en l'accés dels usuaris, és a dir, els ciutadans.

La creació del BOPA l'any 89 va significar un pas decisiu en la consolidació del nostre Estat de dret. Perquè un Estat de dret requereix que les lleis, els reglaments i els actes de l'Administració siguin públics i estiguin a l'abast de tothom.

Nou anys més tard, com també us comentava, el 1998 es va fer un altre pas endavant amb la posada en marxa de la web del BOPA, una web que s'ha renovat recentment fent-la més clara, moderna i

accessible. Amb aquest Projecte de llei que es debat avui seguim avançant. Els mitjans tecnològics de què disposem i la posada en marxa d'un sistema de signatura i certificacions digitals ens permeten fer aquest avenç en plenes garanties, i per concloure, doncs, el nou BOPA que neix amb aquest Projecte de llei complirà encara millor la funció i el mandat de posar les normes jurídiques a l'abast de tots els ciutadans i de manera totalment gratuïta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció... Bé, si no hi ha intervencions i si no hi ha objeccions tampoc i vist el manifestat, proposo l'aprovació del Projecte de llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de llei.

4- Examen i votació del Projecte de llei de patents.

5- Examen i votació del Projecte de llei de taxes de l'Oficina de Patents.

Passem al següent punt de l'ordre del dia. De fet, en respecte als dos següents punts de l'ordre del dia i vista la demanda de debatre'ls de forma conjunta, proposo si no hi hagués objeccions al respecte, de procedir al seu debat conjunt i posteriorment procedir a la seva votació si s'escau de forma separada o potser també conjuntament.

Bé, si no hi ha objecció al respecte, procediríem al debat conjunt del: Projecte de llei de patents i Projecte de llei de taxes de l'oficina de patents.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia relatiu al Projecte de llei de patents ha estat publicat en el Butlletí número 82/2014 del 27 d'octubre

Intervé per exposar l'informe de la comissió, la Sra. Patrícia Riberaygua Marme nomenada ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 26 de setembre la Comissió Legislativa d'Economia, em va nomenar ponent del Projecte de llei de patents i, com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa d'Economia va examinar, en les reunions mantingudes els dies 10, 15 i 23 d'octubre el Projecte de llei de patents i les 44

esmenes que s'hi havien presentat: 14 per part del Grup Parlamentari Demòcrata i 30 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Del total d'esmenes presentades, 19 van ser aprovades per unanimitat; 15 no van ser aprovades; 7 van ser retirades per ser transaccionades i aprovades per unanimitat, 1 va ser retirada per ser transaccionada i aprovada per majoria, i finalment, 2 foren retirades.

La Comissió va acordar també adequar el text a l'Acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis, del 18 d'abril del 2002.

D'acord amb l'esmena 35, retirada i transaccionada per unanimitat, s'ha acordat canviar per coherència a tot el text del Projecte de Llei la paraula "revocació" per "nul·litat" o "declaració de nul·litat".

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem tot seguit a l'informe de la Comissió Legislativa d'Economia relatiu al Projecte de Llei de taxes de l'oficina de patents. Aquest informe ha estat publicat en el Butlletí número 82/2014 del 27 d'octubre.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió el Sr. David Rios Rius, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 26 de setembre la Comissió Legislativa d'Economia, em va nomenar ponent del Projecte de llei de taxes de l'oficina de patents i, com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa d'Economia va examinar, en les reunions mantingudes els dies 10, 15 i 23 d'octubre el Projecte de llei de taxes de l'oficina de patents i les 2 esmenes que s'hi havien presentat: 1 per part del Grup Parlamentari Demòcrata i una altra per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Del total d'esmenes presentades, una va ser aprovada per unanimitat i una altra va ser retirada per ser transaccionada i aprovada per unanimitat.

La Comissió va acordar també adequar el text a l'Acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis, del 18 d'abril del 2002.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs al moment de les intervencions per part dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Michelle Bachelet afirmava fa uns anys que el repte per a tots els països era innovar o morir.

Existeix un consens generalitzat sobre la necessitat que el Principat d'Andorra potenciï aquells sectors productius que, per assentar-se en la investigació, el desenvolupament i la innovació, incorporen un valor afegit més alt. Tot i no ser l'únic mitjà per aconseguir aquesta potenciació, la patent constitueix una eina idònia per afavorir el sorgiment o la consolidació d'aquestes noves activitats empresarials.

Un dels estímuls fonamentals per a la innovació i el desenvolupament tecnològic d'un país resideix en una adequada protecció jurídica dels resultats de la investigació. Les quantioses inversions necessàries per desenvolupar un nou producte o un nou procediment només poden amortitzar-se d'una manera eficaç mitjançant la concessió d'un dret d'exclusiva. En aquest sentit, el sistema de patents és, en els nostres dies, una condició essencial perquè les empreses puguin recuperar les seves inversions en recerca i desenvolupament.

Una patent és el conjunt de drets exclusius concedits per un Estat a l'inventor d'un nou producte o tecnologia susceptibles de ser explotats comercialment per un període limitat de temps, de 20 anys, a canvi de la divulgació de la invenció. La patent s'emmarca dins de la propietat industrial, que al seu torn forma part del règim de propietat intel·lectual.

La patent és un dret com he dit, aquest dret permet al titular de la patent impedir que tercers facin ús de la tecnologia patentada. El titular de la patent és l'únic que pot fer ús d'aquesta tecnologia que

reivindica a la patent o autoritzar a tercers a implementar-la sota les condicions que el titular fixi.

Després de la caducitat de la patent qualsevol persona pot fer ús de la tecnologia d'aquesta patent sense la necessitat del consentiment del titular d'aquesta. La invenció entra llavors al domini públic.

L'eficàcia del sistema de patents i, conseqüentment, la seva aptitud per promoure el desenvolupament tecnològic d'un país està estretament relacionada amb el procediment emprat per a la concessió de patents.

La Llei de patents estableix la base jurídica on es desenvolupi aquesta activitat sense oblidar la protecció de les invencions.

La Llei que avui analitzem substitueix la Llei de patents del 1999 que no responia a les necessitats de l'evolució tecnològica actual.

L'experiència acumulada en aplicar la legislació vigent en un context que ha canviat substancialment des de l'any 1999, ha fet necessària una actualització general de la normativa per la qual en aquesta ocasió, donat el nombre de preceptes afectats i la naturalesa dels canvis, no n'hi ha hagut prou amb una simple reforma parcial.

En l'anàlisi que el nostre grup parlamentari ha fet a la Llei, s'ha vist que s'ha reflectit una harmonització amb la legislació dels països de l'entorn i amb el dret comunitari, i via esmenes, a les quals hem donat suport, s'ha consolidat l'homologació a nivell internacional, fonamental per dur a terme el procés de patents de forma adequada.

Cal destacar que Andorra ja es va adherir al Conveni de París per a la protecció de la propietat industrial, però per la bona aplicabilitat d'aquesta Llei resulta imprescindible l'acord amb l'Organització Europea de Patents com també l'adhesió al Tractat de Cooperació en matèria de patents, per la qual cosa instem al Govern a accelerar els tràmits per assolir els citats acords.

Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari votarà a favor dels dos textos esmentats, de la Llei de patents i de l'Oficina de Patents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Sr. David Rios teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei de patents i la Llei de taxes de Patents que l'acompanya són una d'aquelles lleis o són una d'aquelles lleis que hauria de fer temps que estiguessin aprovades.

Entenem que aquesta és una... No sé que els hi fa gràcies, però bé!...

Aquesta és una de les lleis essencials que han d'acompanyar a la Llei d'inversions estrangeres, així ho entenem nosaltres perquè la llei que avui previsiblement aprovarem és necessària perquè s'implantini o es desenvolupin a Andorra empreses d'investigació amb unes mínimes garanties de poder patentar de manera homologada internacionalment, respectant els dos tractats internacionals en matèria de propietat industrial com són el Conveni de la unió de París per la protecció de la propietat industrial, del 20 de març del 1883, i l'Acord internacional... perdó, de l'Acord de l'Organització Mundial del Comerç.

Per altra banda, un cop aprovada la Llei de patents es podrà aconseguir que l'Organització Europea de Patents validi un acord de patents amb Andorra.

També Andorra podrà adherir-se al Tractat de cooperació en matèria de patents, fet a Washington el 19 de juny de 1970.

El nostre grup parlamentari, fruit de l'esforç per millorar tots els textos legislatius que han entrat a tràmit parlamentari, han presentat vint-i-nou propostes d'esmena de les quals, tretze han estat considerades d'una forma o d'una altra.

En tot cas, el text final ens satisfà i, per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà a favor del Projecte de Llei de patents i també manifesto el nostre vot favorable al Projecte de Llei de taxes de Patents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra el Projecte de Llei de patents i el Projecte de Llei de taxes de l'Oficina de Patents que l'acompanya.

El primer text harmonitza la normativa andorrana en matèria de patents amb la normativa internacional; Andorra disposarà així d'un ordenament jurídic segur per a la protecció de les invencions; el segon

text estableix les taxes que es requereixen pels serveis que pugui oferir l'Oficina de Patents. El Govern ha presentat dos projectes de llei plenament adaptats al dret comú de patents, però també a la "mida d'Andorra" ja que preveuen un sistema de registre de patents nacionals de mer dipòsit, en virtut del qual l'OMPA, l'Oficina de Marques i Patents, haurà únicament de validar si es compleixen certs requisits de caire formal; per tant, el sistema de registre previst per la llei que avui votarem no hauria de requerir de recursos suplementaris als quins ja disposa l'oficina.

No m'estendré en explicar en detall les dues lleis, estic segura que el ministre ens donarà els detalls necessaris. El que sí que voldria explicar és el perquè d'aquesta llei que avui votem, enmig d'un procés de reforma important que estem duent a terme durant aquesta legislatura i que ha portat a aquesta Cambra lleis "de calat" com la llei d'inversions estrangeres o les lleis que han configurat el nostre model fiscal. El per què d'una llei que pot semblar innecessària o potser supèrflua en aquests moments.

Ho faré, recordant una reunió a la qual vaig assistir fa pocs mesos, quan s'estava creant la primera associació de biotecnologia d'Andorra. En aquella reunió, vaig poder parlar amb empresaris i professionals científics, alguns dels quals han tornat al país després de molts anys a fora, i que estan treballant conjuntament per mirar d'impulsar negocis en aquest sector. Però també vaig veure varis estudiants, estudiants amb talent; una de les joves presents havia rebut fa uns anys el premi nacional a l'estudi, un premi que s'atorga al final de cada curs acadèmic al millor expedient. Vaig veure estudiants amb ganes de tornar a Andorra, i no ens podem permetre perdre aquest talent, no podem acceptar que els nostres joves formats hagin de marxar definitivament; per formar-se sí, per agafar experiència també, però han de poder tenir oportunitats de desenvolupar la seva carrera a Andorra.

Aquell dia, en aquella reunió, un dels primers neguits exposats va ser disposar d'una llei de patents actualitzada. Perquè la investigació sense patents no existeix, i el sector de la biotecnologia, com altres sectors relacionats amb la innovació no es poden desenvolupar sense investigació. Aquell dia vaig veure persones emprenedores, amb ganes de fer arrencar un sector nou a Andorra. I la Llei de patents hi pot ajudar. I no vull fer volar coloms, Andorra no esdevindrà segurament una referència mundial en aquesta matèria, tant de bo, però sí que es poden instal·lar 10, 20, 30 noves empreses. I seran 10, 20, 30 empreses on els nostres joves podran trobar un possible lloc de treball.

Un informe de l'OCDE diu que "el suport polític és un element a tenir en compte per a la promoció i el desenvolupament de la biotecnologia industrial". La cooperació sector públic/sector privat és sempre indispensable, però encara més en sectors relacionats amb la tecnologia i la innovació.

Que sigui en aquest sector, o en qualsevol altre on la iniciativa privada vulgui fer els primers passos, els polítics tenim el deure d'ajudar a eliminar les barreres que els nostres emprenedors puguin trobar.

Per aquests motius, el nostre grup parlamentari votarà a favor del Projecte de llei de patents i del Projecte de llei de taxes de l'Oficina de Patents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 16 d'octubre, com es deia, s'aprova la Llei per assentiment de la contractació electrònica; i avui previsiblement també s'aprovarà la Llei de patents. Per tant, agrair en nom del Govern aquesta doble aprovació en quinze dies de dos textos fonamentals, d'un full de ruta marcat pel Govern evidentment, però per completar un nou model econòmic per a Andorra.

La nova regulació de les patents ha de permetre l'assentament a Andorra de nous sectors relacionats amb la investigació, la tecnologia i la innovació. Fer que el talent dels joves estudiants i emprenedors andorrans es quedi a Andorra o atreure talent, són objectius d'aquesta nova economia que s'està creant, i com deia la consellera Sílvia Calvó, és obligació dels polítics de fer-ho possible.

Però permeteu-me Sres. i Srs. consellers, d'entrada emmarcar aquesta regulació amb el que significa el dret a tenir una patent o a patentar. Una patent, com recordava la consellera també Bonet, una patent és un títol legal que reconeix el dret d'explotar en exclusiva una invenció, impeding a d'altres la seva fabricació, venda o utilització sense el consentiment del titular de la patent. La patent és doncs un monopoli legal, un monopoli legal per un temps determinat; un monopoli que recompensa al seu inventor i com a contrapartida, la patent es posa a disposició del públic per a coneixement general.

Podríem dir que la patent és l'eina per fer possible el progrés tecnològic, l'eina que incentiva la recerca i

l'esforç per innovar, i l'eina que permet progressar en la medicina, l'enginyeria, en l'agricultura, o inclús en el camp de l'alimentació. Les patents afavoreixen la innovació, i la innovació afavoreix la competitivitat de les empreses i dels països, en definitiva el seu creixement i desenvolupament. No és d'estranyar que els països que més patenten o en els que més es patenten també són els que tenen un creixement del PIB més elevat.

Perquè la idea de patentar o de protegir la innovació i de guanyar avantatges competitius a partir de la innovació, no és una cosa nova ni recent. La pràctica de concedir privilegis als ciutadans es va crear per primera vegada a Venècia, al segle XII, una altra ressenya històrica, quan es va concedir 10 anys de monopoli als inventors del procés de teixit de la seda, fa uns 900 anys

Posteriorment, i no tant llunyà, a la revolució industrial, el sistema de patents es generalitza a molts països. Les primeres lleis de patents apareixen als Estats Units el 1790, a França el 1791 i, 100 anys més tard, el 1883, els sistemes de patents s'internacionalitzen amb la firma de la Convenció de París.

Andorra és, des de l'any 1994, un Estat membre de l'OMPI, l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual i, des de l'any 2004, un Estat part de la Convenció de la Unió de París per a la protecció de la propietat industrial. Aquesta Llei arriba doncs 10 anys més tard de signar la Convenció de la Unió de París i 20 anys d'adherir-nos a l'OMPI.

Així, tot i que des de l'any 1999 Andorra ja disposa d'una primera Llei de patents, aquesta a la pràctica mai s'ha aplicat, ja que no se'n va fer un desplegament reglamentari. A més, la Llei del 1999 no incorpora qüestions essencials regulades per normatives europees i internacionals posteriors. La regulació que avui es debat, pretén, doncs, millorar i modernitzar la llei de patents de l'any 1999, fent un nou text i equiparant-la amb la normativa dels països de nostre entorn.

En efecte, a nivell europeu, i fins i tot internacional, la normativa en matèria de patents està altament harmonitzada. És per aquest motiu, que en l'elaboració dels textos que avui debatem, el Govern ha estat en permanent contacte tant amb l'OMPI, com amb l'OEP, l'Organització Europea de Patents.

A nivell més pràctic, amb la Llei de patents es podran seguir 3 vies diferents per obtenir una patent amb protecció a Andorra.

Una via nacional, una via europea i una via internacional.

Amb la Via nacional, permetrà efectuar un registre de patent només a Andorra, exclusivament andorrana, que es tramitarà a l'Oficina de Marques i Patents d'Andorra.

En aquests casos, se seguirà un procediment molt senzill, econòmic i ràpid. La documentació a presentar podrà estar redactada en català, castellà, francès o anglès. Es tracta d'un sistema molt similar al d'altres països de característiques semblants a Andorra.

En aquest cas, a via nacional, també, es pot ressaltar que, amb la sol·licitud d'un registre de patent andorrana, es gaudirà, de la prioritat de poder patentar a qualsevol estat membre de la Convenció de París durant un any, per tant, una patent que es faci a Andorra per la via nacional gaudirà d'una prioritat d'un any davant de qualsevol altre país per aquesta patent.

Amb segona possibilitat per patentar és la via europea, amb la qual es podrà efectuar un registre de patent europea, seguint el procediment de tramitació previst per la Convenció de la Patent Europea. A tal efecte, Andorra haurà de signar properament un acord de validació amb l'OEP, que permetrà obtenir protecció a Andorra alhora que a tots els països de la Unió Europea i a altres països europeus i fins i tot alguns de no europeus.

I en tercer lloc, finalment, una via internacional, que permetrà iniciar un procediment de sol·licitud internacional de patent, quina primera fase es tramitarà davant l'OMPI, i podrà comportar també l'obtenció d'una patent a Andorra i en la major part dels Estats del món.

En relació a la conclusió d'un acord de validació amb l'OEP, i l'adhesió d'Andorra a la Convenció de Cooperació en Matèria de Patents, OMPI, el Ministeri d'Affers Exteriors i el Departament d'Economia ho estan treballant des de fa uns mesos, i un cop aquesta Llei estigui en vigor, s'iniciaran les negociacions formals.

Alhora, el Departament d'Economia ja treballa en un reglament d'execució de la Llei de patents, així com en la preparació de la convocatòria a unes proves d'accés per a aquelles persones que desitgin ser admeses com a agents de patents, ja que, com en el cas dels mandatariis en matèria de marques, les persones físiques i jurídiques no residents o sense una seu social a Andorra hauran d'estar necessàriament representades davant l'Oficina de Patents per un agent de patents nacional.

Així doncs, amb l'aprovació avui de la nova regulació sobre les patents, Andorra haurà fet un altre pas important tant pel que fa al reconeixement internacional com pel que fa al desenvolupament de

l'economia del país, i sobretot per oferir noves oportunitats a joves i emprenedors andorrans, marcant un camí cap a la modernització i les noves oportunitats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, acabades, doncs, les intervencions i vist el sentit de les mateixes, i si no hi ha objeccions tampoc, proposo l'aprovació dels dos projectes de llei per assentiment.

Declaro aprovats els dos projectes de llei.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 20.16h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877